

Den Europæiske Unions Tidende

C 18

51. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

24. januar 2008

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	IV <i>Oplysninger</i>	
OPLYSNINGER FRA MEDLEMSSTATERNE		
2008/C 18/01	Meddelelse i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) — Sanktioner i overensstemmelse med national lovgivning i tilfælde af ulovlig passage af de ydre grænser uden for grænseovergangstederne og de normale åbningstider — artikel 4, stk. 3	1
2008/C 18/02	Meddelelse i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) — Fælles kontrol ved den fælles ydre landegrænse i medfør af artikel 17	10
2008/C 18/03	Meddelelse i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) — Medlemsstaternes mulighed for i lovgivningen at indføre en forpligtelse til at være i besiddelse af eller medbringe papirer og dokumenter, jf. artikel 21, litra c)	15
2008/C 18/04	Meddelelse i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) — Tredjelandstatsborgeres pligt til at anmelde deres tilstedeværelse på en medlemsstats område i medfør af artikel 21, litra d)	25

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA MEDLEMSSTATERNE

Meddelelse i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks)**Sanktioner i overensstemmelse med national lovgivning i tilfælde af ulovlig passage af de ydre grænser uden for grænseovergangsstederne og de normale åbningstider — artikel 4, stk. 3**

(2008/C 18/01)

BELGIEN

Sanktionerne er fastsat i artikel 3 i lov af 25. april 2007 om ændring af lov af 15. december 1980 om udlændinges adgang til indrejse, ophold og etablering i og udrejse fra Belgiens område. Loven er offentliggjort i *Moniteur Belge* den 10. maj 2007, og der indsættes ved denne en ny artikel 4a i loven af 15. december 1980.

Disse ændringer er endnu ikke trådt i kraft. I den pågældende lovs artikel 48 er det fastsat, at den skal træde i kraft på en dato, der fastsættes af kongen, dog senest den første dag i den trettende måned efter måneden for dens offentliggørelse i *Moniteur Belge*.

»Artikel 4a

§ 1. Ved ydre grænser i den betydning, der anvendes i internationale aftaler om passage af ydre grænser, som er bindende for Belgien, eller i EU-retten, skal indrejse i eller udrejse fra Belgien finde sted ved et godkendt grænseovergangssted inden for de fastsatte åbningstider, som er angivet ved de godkendte grænseovergangssteder.

§ 2. Udlændinge skal uopfordret fremvise deres rejsedokumenter, når de rejser ind i eller ud af Belgien.

§ 3. En udlænding, der ikke overholder den i § 1 fastsatte forpligtelse, kan pålægges en bøde på 200 EUR af ministeren eller dennes repræsentant.

Hvis den manglende overholdelse af den i § 1 omhandlede forpligtelse skyldes transportvirksomhedens uagtsomhed, er transportvirksomheden og udlændingen solidarisk ansvarlige for at betale bøden.

Beslutningen om at pålægge en administrativ bøde er umiddelbart eksigibel, uanset om den ankes eller ej.

En juridisk person er civilretligt ansvarlig for betalingen af en administrativ bøde, som dens chefer, ledende medarbejdere, ansatte eller fuldmægtige pålægges.

Den administrative bøde kan betales ved deponering af beløbet hos Caisse des Dépôts et Consignations.

§ 4. En udlænding eller transportvirksomhed, der ønsker at anke ministerens eller dennes repræsentants beslutning, skal inden for en frist på en måned fra meddelelsen af beslutningen indgive en skriftlig begæring herom til førsteinstansretten.

Hvis førsteinstansretten finder, at anken er egnet til påkendelse og velbegrundet, tilbagebetales det betalte eller deponerede beløb.

Førsteinstansretten skal træffe afgørelse inden for en frist på en måned fra indgivelsen af den skriftlige begæring, der er omhandlet i første afsnit.

Teksten i første afsnit skal medtages i beslutningen om pålæggelse af den administrative bøde.

§ 5. Hvis udlændingen eller transportvirksomheden ikke har betalt bøden, vil den kompetente embedsmands beslutning eller førsteinstansrettens afgørelse, når den har fået retskraft, blive meddelt Administration du Cadastre, de l'Enregistrement et des Domaines med henblik på inddrivelse af den administrative bøde.

§ 6. Hvis udlændingen, transportvirksomheden eller dennes repræsentant har deponeret et beløb svarende til den administrative bøde hos Caisse des Dépôts et Consignations, og beslutningen om bøden ikke ankes til førsteinstansretten inden for ovennævnte frist, bliver det deponerede beløb statens ejendom.«

BULGARIEN

I overensstemmelse med artikel 279, stk. 1, i straffeloven kan enhver, der indrejser i eller forlader landet ved at passere grænsen uden tilladelse fra den ansvarlige myndighed, eller som ikke har en sådan tilladelse, men passerer grænsen på et sted, der ikke er beregnet hertil, straffes med fængsel i op til fem år og med en bøde på mindst 100 og højst 300 BGN.

Gentagelse af overtrædelsen udgør en skærpende omstændighed. I tilfælde af gentagelse af overtrædelsen kan der idømmes en straf på et til seks års fængsel og en bøde på 100-300 BGN.

TJEKKIET

Tjekkiet har i sin lovgivning indført sanktioner for ulovlig passage af de ydre grænser uden for grænseovergangsstederne og de normale åbningstider. Disse sanktioner er anført i § 157 i lov nr. 326/1999 Sml. om udlændinges ophold på Tjekkiet område.

§ 157

1. En udlænding begår en lovovertrædelse, hvis den pågældende:

- a) passerer statsgrænsen uden for de godkendte grænseovergangssteder
- b) misbruger et rejsedokument (§ 108), der er udstedt til en anden udlænding, eller et rejsedokument, der er udstedt i medfør af særlige retsregler (bestemmelse 21)
- c) unddrager sig kontrol af opholdstilladelse eller grænsekontrol
- n) passerer statsgrænsen via et grænseovergangssted uden for de normale åbningstider eller i strid med formålet med grænseovergangsstedet.

2. Overtrædelser, der er omhandlet i stk. 1, litra a)-e), kan straffes med en bøde på op til 10 000 CZK, overtrædelser, der er omhandlet i stk. 1, litra f)-n), kan straffes med en bøde på op til 5 000 CZK og overtrædelser, der er omhandlet i stk. 1, litra o)-w), kan straffes med en bøde på op til 3 000 CZK.

DANMARK

Efter udlændingelovens § 38, stk. 3, må ind- og udrejse over grænsen til et land, der ikke er tilsluttet Schengen-konventionen, som udgangspunkt kun ske ved godkendte grænseovergangssteder inden for disses åbningstid.

Efter udlændingelovens § 59, stk. 1, nr. 1, straffes med bøde eller fængsel i indtil seks måneder den udlænding, som indrejser uden om paskontrollen eller uden for grænseovergangsstedets åbningstid.

TYSKLAND

Aufenthaltsgesetz § 98, stk. 3, nr. 2, sammenholdt med § 13, stk. 1, og § 98, stk. 5.

§ 98 — Bødebestemmelser

1) Den, der uagtsomt begår en handling som nævnt i § 95, stk. 1, nr. 1 eller 2, eller i § 95, stk. 2, nr. 1, litra b), begår en forseelse.

2) Det er en forseelse:

- 1. i strid med § 4, stk. 5, første punktum, ikke at medbringe en opholdstilladelse
- 2. i strid med § 13, stk. 1, andet punktum, ikke at underkaste sig politiets kontrol ved grænsen, eller
- 3. i strid med § 48, stk. 1, eller § 48, stk. 3, første punktum, ikke eller ikke rettidigt at forelægge, udlevere eller overlade de der nævnte dokumenter eller andre papirer.

3) Det er en forseelse forsætligt eller uagtsomt:

- 1. at handle i strid med en eksigibel betingelse i henhold til § 12, stk. 2, andet punktum, eller § 12, stk. 4, eller i strid med en territorial begrænsning i henhold til § 54a, stk. 2, eller § 61, stk. 1, første punktum
- 2. i strid med § 13, stk. 1, at foretage ind- eller udrejse uden for et godkendt grænseovergangssted eller uden for den fastsatte åbningstid eller ikke at medbringe et pas eller erstatningspas
- 3. at handle i strid med et eksigibelt påbud i henhold til § 46, stk. 1, § 54a, stk. 1, andet punktum, eller § 54a, stk. 3, eller § 61, stk. 1, andet punktum
- 3a. i strid med § 54a, stk. 1, første punktum, ikke eller ikke korrekt eller ikke rettidigt at indgive en anmeldelse
- 4. i strid med § 80, stk. 4, ikke at indgive en af de i denne bestemmelse nævnte ansøgninger, eller
- 5. at handle i strid med en retsakt som omhandlet i § 99, stk. 1, nr. 7 eller 10, for så vidt der deri for en given handling henvises til nærværende bødebestemmelser.

4) I de tilfælde, der er nævnt i stk. 2, nr. 2, og stk. 3, nr. 2, kan forsøg på at begå forseelsen straffes.

5) En forseelse kan i de i stk. 2, nr. 2, nævnte tilfælde straffes med bøde på indtil 5 000 EUR, i de i stk. 1, stk. 2, nr. 1 og 3, og de i stk. 3, nr. 2, nævnte tilfælde med bøde på indtil 3 000 EUR, og i de øvrige tilfælde med bøde på indtil 1 000 EUR.

6) Nærværende bestemmelser indebærer ingen indskrænkning af artikel 31, stk. 1, i konventionen om flygtninges retsstilling.

§ 13 — *Ind- og udrejse*

1) Indrejse til og udrejse fra forbundsrepublikkens område er kun tilladt ved de godkendte grænseovergangssteder inden for de fastsatte åbningstider, medmindre der ifølge andre særlige bestemmelser eller aftaler med andre stater kan tillades undtagelser. Udlændinge har ved ind- og udrejse pligt til at medbringe et anerkendt og gyldigt pas eller erstatningspas, jf. § 3, stk. 1, og til at underkaste sig politiets kontrol ved grænsen.

2) En udlændings indrejse ved et godkendt grænseovergangssted har først fundet sted, når vedkommende har passeret grænsen og grænseovergangsstedet. Hvis de myndigheder, der varetager politikontrollen ved grænsen, giver en udlænding valget mellem enten at blive afvist (§ 15 i nærværende lov, § § 18 og 18a i Asylverfahrensgesetz) eller under forberedelsen, sikringen eller gennemførelsen af kontrollen med et bestemt midlertidigt formål at passere grænseovergangsstedet, så er der ikke tale om en indrejse i den i første punktum omhandlede forstand, så længe de har mulighed for at kontrollere udlændingens ophold. Ellers er en udlænding indrejst, når vedkommende har passeret grænsen.

ESTLAND

Ulovlig passage af Republikken Estlands statsgrænse eller en midlertidig grænse straffes i henhold til artikel 258 i straffeloven (offentliggjort i Estlands statstidende (*Riigi Teataja*) I 2001, 61, 364; 2007, 2, 7).

Straffeloven

§ 258. Ulovlig passage af Republikken Estlands statsgrænse eller en midlertidig grænse

1) Ulovlig passage af Republikken Estlands statsgrænse eller en midlertidig grænse, hvis det sker:

1. trods en grænsevagts signal om eller ordre til at stoppe
2. af en gruppe
3. ved brug af et transportmiddel et sted, der ikke er beregnet til grænsepassage
4. og den pågældende allerede er blevet idømt straf for den samme forseelse, straffes med bøde eller fængsel i op til et år.

2) Den samme handling straffes, hvis den

1. begås ved brug af vold eller
2. forårsager alvorlige helbredsskader,

med 4-12 års fængsel.

For så vidt angår overtrædelse af grænsereglerne og ulovlig passage af Republikken Estlands statsgrænse eller en midlertidig

grænse er der fastsat sanktioner i artikel 17¹ og 17² i lov om statsgrænser (offentliggjort i Estlands statstidende (*Riigi Teataja*) I 1994, 54, 902; 2006, 26, 191):

§ 17 Overtrædelse af grænsereglerne

Overtrædelse af grænsereglerne straffes med bøde på op til 200 bødeenheder.

§ 17 Ulovlig passage af Republikken Estlands statsgrænse eller en midlertidig grænse

Ulovlig passage af Republikken Estlands statsgrænse eller en midlertidig grænse straffes med en bøde på op til 200 bødeenheder.

GRÆKENLAND

I artikel 83 i lov 3386/2005 fastsættes det, at der idømmes sanktioner for ulovlig grænsepassage. Tredjehandsstatsborgere, der rejser ind i eller forsøger at rejse ind på Grækenlands område uden at opfylde de retlige formaliteter straffes med fængsel i mindst tre måneder og en bøde på 1 500 EUR.

SPANIEN

Spansk lovgivning indeholder bestemmelser om sådanne situationer og hertil hørende sanktioner i følgende lovtjekster.

1) *Udlændinge, der tilbageholdes, når de forsøger at rejse ulovligt ind i landet uden for grænseovergangsstederne og de normale åbningstider*

For så vidt angår sådanne situationer er der i artikel 58 i organisk lov 14/2003 af 20. november 2003 om ændring af organisk lov 4/2000 af 11. januar 2000 om udenlandske statsborgeres rettigheder og friheder i Spanien og deres sociale integration, som ændret ved organisk lov 8/2000 af 22. december 2000, fastsat bestemmelse om tilbagesendelse. Det er den sanktion, der vil blive anvendt i situationer, hvor udenlandske statsborgere forsøger at rejse ulovligt ind i landet i den betydning, der er anvendt i artikel 157, stk. 1, litra B), i kongelig bekendtgørelse 2393/2004, dvs. udenlandske statsborgere, der pågribes ved eller i nærheden af grænsen.

Tilbagesendelse af udenlandske statsborgere består i at sende de pågældende tilbage til deres oprindelsesland eller det land, hvorfra de kom, ved brug af en administrativ procedure, der er forskellig fra og hurtigere end den, der anvendes ved udvisning.

2) *Udenlandske statsborgere, der er indrejst ulovligt i landet, og som pågribes på spansk område*

I henhold til artikel 53 i organisk lov 14/2003 straffes dette med udvisning fra Spaniens område i medfør af artikel 57 i samme lov.

FRANKRIG

I fransk lovgivning er der fastsat sanktioner i artikel L. 621-1 og L.621-2 og R. 621-1 i CEDESA (Code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile — lov om udlændinges indrejse og ophold og asylret), der generelt er rettet mod tredjelandstatsborgere, der ikke opfylder betingelserne for indrejse og ophold på fransk område.

Der er i disse artikler fastsat bestemmelse om fængselsstraf på ét år og en bøde på 3 750 EUR. Den dømte udlænding kan desuden få forbud mod indrejse på fransk område i op til ét år.

ITALIEN

I medfør af artikel 1 i lov nr. 1278 af 24. juli 1930 straffes enhver, der for at undgå kontrol forlader landet uden om de godkendte grænseovergangssteder, med en enkelt »sanktion«, selv om den pågældende er i besiddelse af pas eller et tilsvarende dokument.

I artikel 24 i lov nr. 1185/67 om udstedelse af pas fastsættes der bestemmelse om administrative sanktioner for enhver, der forlader italiensk område uden gyldigt pas eller tilsvarende dokumentation (ulovlig udrejse).

I samme artikel fastsættes der desuden bestemmelse om to skærpende omstændigheder:

- udrejse uden gyldige dokumenter, hvis der er givet afslag på en ansøgning om pas, eller passet er blevet inddraget
- udrejse uden gyldige dokumenter, hvis personen ikke opfylder betingelserne for udrejse, straffes med frihedsstraf eller bøde.

CYPERN

I lov om udlændinge og indvandring (L.178 (I)/2004), kap. 105, artikel 19, stk. 2), fastsættes det, at alle indvandrere, der ulovligt rejser ind i Republikken Cypern, gør sig skyldig i en overtrædelse, der straffes med fængsel i op til tre år eller en bøde på højst 5 000 CYP eller både fængselsstraf og bøde, medmindre den pågældende kan bevise:

- a) at han lovligt indrejste i Republikken Cypern, inden denne lov trådte i kraft
- b) at han er rejst ind i Republikken Cypern med fly, ikke tidligere er dømt for ulovlig indrejse og skulle til at melde sig hos den nærmeste indvandringsmyndighed
- c) at han har tilladelse eller godkendelse i medfør af denne lov eller andre forskrifter, der er udstedt i medfør af denne eller en anden lov, til at opholde sig i Republikken Cypern eller
- d) at han siden tilladelsens eller godkendelsens udløb eller blev annulleret ikke har haft rimelig mulighed for at forlade Republikken Cypern.

LETLAND

I artikel 194.¹ i Republikken Letlands lov om administrative forseelser fastsættes det, at overtrædelse af reglerne vedrørende statsgrænser, grænseområder, grænsekontrol eller grænseovergangssteder indberettes og straffes med en bøde på 150 LVL eller administrativ varetægtsfængsling.

Forsætlig ulovlig passage af statsgrænsen straffes med en bødestraf på 50-250 LVL.

I artikel 284 i Republikken Letlands straffelov fastsættes det, at en person, der forsætligt og ulovligt passerer statsgrænsen, og som inden for ét år gentager handlingen, vil kunne idømmes frihedsstraf på op til tre år eller varetægtsfængsles eller straffes med en bøde på ikke over 60 gange den månedlige mindsteløn.

LITAUEN

Sanktionerne for ulovlig grænsepassage afhængig af overtrædelsens grovhed varierer mellem 250-500 LTL eller op til to års fængsel.

Hvis den ulovlige passage af statsgrænsen sker i forbindelse med menneskesmugling, er strafferammen afhængig af overtrædelsens grovhed på op til 10 års fængsel.

Uddrag fra Republikken Litauens lov om administrative overtrædelser

Artikel 205, stk. 2. Ulovlig passage af statsgrænsen som følge af uagtsomhed:

Ulovlig passage af statsgrænsen som følge af uagtsomhed straffes med en bøde på 250-500 LTL.

Uddrag af straffeloven

Artikel 291. Ulovlig passage af statsgrænsen

1. En person, der ulovligt har passeret statsgrænsen, straffes med bøde, varetægtsfængsel eller fængselsstraf i op til to år.
2. En udlænding, der ulovligt er indrejst i Republikken Litauen med henblik på at ansøge om asyl, fritages for det strafferetlige ansvar, der er omhandlet i denne artikels stk. 1.
3. En udlænding, der har begået en handling, der er omfattet af stk. 1 i denne artikel med henblik på ulovligt at indrejse i et tredjeland fra Republikken Litauens område, fritages for det strafferetlige ansvar, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, hvis den pågældende efter gældende procedurer udsendes af Republikken Litauen enten til det land, hvorfra den pågældende ulovligt passerede Republikkens Litauens statsgrænse, eller det land, hvori den pågældende er statsborger.

Artikel 292. Menneskesmugling

1. En person, der ulovligt har transporteret en udlænding uden fast bopæl i Republikken Litauen over Litauens statsgrænse eller transporteret eller huset en udlænding, der ulovligt har passeret Litauens statsgrænse, straffes med bøde, varetægtsfængsling eller fængsel i op til seks år.

2. En person, der med uredelige hensigter har begået den handling, der er omhandlet i stk. 1, eller hvis denne handling har bragt menneskers liv i fare, idømmes fængselsstraf i op til otte år.

3. En person, der har organiseret de handlinger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, idømmes fængselsstraf i 4-10 år.

4. En juridisk person er ansvarlig for de handlinger, der er omhandlet i denne artikel.

LUXEMBOURG

Da Luxembourgs eneste ydre grænse, er landets lufthavn, er der ikke fastsat sanktioner i den henseende.

UNGARN

Personer, der ulovligt indrejser på det nationale område, begår en administrativ overtrædelse.

En udlænding, der har overtrådt eller forsøgt at overtræde ind- og udrejsereglerne, kan straffes med udvisning og indrejse- og opholdsforbud eller et separat indrejse- og opholdsforbud.

Derudover kan de myndigheder, der tager sig af administrative overtrædelser, straffe en udlænding, der passerer Republikken Ungarns statsgrænse uden tilladelse eller på ulovlig vis, med en bøde på højst 100 000 HUF. En udlænding, der er blevet udvist fra Ungarns område og uden tilladelse opholder sig her, gør sig skyldig i en overtrædelse, der i henhold til straffeloven takseres med op til ét års fængsel.

Relevant lovgivning:

— Lov XXXIX af 2001 om udlændinges indrejse og ophold, artikel 32, stk. 2, litra a)

— Straffelov IV af 1978, artikel 214

— Regeringsbekendtgørelse nr. 218/1999 om administrative overtrædelser, artikel 22, stk. 1.

Personer, der er involveret i, bistår med eller yder hjælp til ulovlig ind- eller udrejse, begår en strafferetlig handling.

Hjælp til ulovlig grænsepassage udgør en strafferetlig overtrædelse, der straffes med op til tre års fængsel.

Hvis menneskesmugleren handler med henblik på økonomisk gevinst eller smugler mere end én person, er strafferammen på op til fem års fængsel.

Hvis en menneskesmugler udsætter andre for umenneskelig behandling, er bevæbnet eller yder hjælp til ulovlig grænsepassage i erhvervsmæssig øjemed, er strafferammen på 2-8 års fængsel.

Forberedelse af menneskesmugling udgør også en straffeovertrædelse, der straffes med op til to års fængsel.

En udlænding, der tilrettelægger og bistår med ulovlig ind- eller udrejse (på tværs af grænsen) eller er involveret i personers eller grupperes ophold eller menneskesmugling, kan i henhold til udlændingelovgivningen udvises. Dette gælder ifølge samme lovgivning også for udlændinge, hvis indrejse og ophold strider imod eller udgør en trussel mod den offentlige sikkerhed.

Relevant lovgivning:

— CrC artikel 218, menneskesmugling.

MALTA

Det er relevant at bemærke, at det i artikel 5, stk. 1, i lov om indvandring (kapitel 217) specificeres, at:

»Enhver anden person end den, der har ret til indrejse eller til indrejse og ophold eller til rejse eller transit i medfør af det foregående, kan nægtes indrejse, og hvis den pågældende lander eller er i Malta uden tilladelse fra de centrale indvandringsmyndigheder, bliver vedkommende betragtet som ulovlig indvandrer.«

I artikel 32 i lov om indvandring fastsættes det desuden:

»Enhver, der overtræder bestemmelserne i denne lov, og dette ikke anses for en lovovertrædelse i medfør af nogen anden artikel i loven, vil blive kendt skyldig i en straffeovertrædelse og ved dom ved Court of Magistrates idømmes en bøde på ikke over 5 000 MTL eller fængselsstraf på ikke over to år eller både bøde og fængsel, medmindre der er i en anden lov fastsættes en hårdere straf for denne lovovertrædelse.«

NEDERLANDENE

I artikel 108, stk. 1, i udlændingeloven specificeres det sammen med artikel 46, stk. 2, at overtrædelse eller handlinger, der er i strid hermed, vil blive straffet med op til seks måneders fængsel eller bødestraf i kategori 2. Bødestrafte i kategori 4 går op til højst 16 750 EUR.

Kravet om, at passage af grænsen skal ske ved et grænseovergangssted, findes i artikel 4.4 i udlændingebekendtgørelsen (Vreemdelingenbesluit).

Artikel 108, stk. 1, 2 og 3, i udlændingeloven af 2000

1. Overtrædelse af en af de betingelser, der er fastsat i medfør af artikel 5.1, 5.2, 46.2 (præambel og litra b)), og handlinger, der er i strid med artikel 56.1 eller med et krav, der er fastsat i medfør af artikel 6.1, 54, 55, 57.1, 58.1 eller 65.3, straffes med op til seks måneders fængsel eller bødestraf i kategori 2.
2. Overtrædelse af en af de betingelser, der er fastsat i medfør af artikel 4.1 eller 4.2, straffes med op til seks måneders fængsel eller bødestraf i kategori 4.
3. De overtrædelser, der er omhandlet i stk. 1 og 2, betragtes som lovovertrædelser.

ØSTRIG

Medlemsstaterne skal ifølge artikel 4, stk. 3, i Schengen-grænsekodeksen, dog uden at det berører undtagelserne i stk. 2 eller deres forpligtelser med hensyn til international beskyttelse, indføre sanktioner i overensstemmelse med deres nationale lovgivning i tilfælde af ulovlig passage af de ydre grænser uden for grænseovergangsstederne og de normale åbningstider. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

§ 120 i Østrigs forbundslov om fremmedpolitiet, udstedelse af dokumenter til udlændinge og udstedelse af rejsedokumenter (lov af 2005 om fremmedpolitiet — FPG), Østrigs statstidende I nr. 100/2005

Ulovligt ophold

- 1) En udlænding, der
 1. ulovligt indrejser på Republikken Østrigs område eller
 2. ulovligt opholder sig på Republikken Østrigs område,

begår en administrativ overtrædelse og kan straffes med bøde på op til 2 180 EUR, og hvis bøderne ikke betales, fængsel i op til tre uger. Indrejsestedet eller det sidst kendte opholdssted betragtes som det sted, hvor overtrædelsen

skete. Hvis indrejsen skete med offentlige transportmidler, er det det nærmeste afstigningssted i henhold til transportvirksomhedens tidsplan.

2) Enhver, der begår den i stk. 1) omhandlede overtrædelse, straffes, uanset om vedkommende allerede er blevet straffet med endelig og bindende virkning for en lignende overtrædelse, med bøde på op til 4 360 EUR, og hvis denne ikke betales, med op til seks ugers fængsel.

3) Der foreligger ikke en administrativ overtrædelse som omhandlet under stk. 1), 2).

1. hvis det kun var muligt at udrejse til et land, hvortil udvisning ikke er tilladt (§ 50)

2. hvis udlændingen har fået bevilget ophold med udvisning

3. hvis der er tale om en begunstiget borger uden visum fra et tredjepartsland

4. hvis udlændingen nægtes sin personlige frihed.

4) Sanktioner, der er truffet i medfør af stk. 1) 2 udelukker, at der samtidigt træffes sanktioner i forbindelse med administrative overtrædelser, der er begået i medfør af stk. 1) 1.

5) Der foreligger ikke en administrativ overtrædelse i medfør af stk. 1, hvis en udlænding har indgivet en ansøgning om international beskyttelse, og det anerkendes, at den pågældende har ret til asyl eller subsidiær beskyttelse i Østrig. Den administrative straffeprocedure suspenderes, mens asylproceduren pågår.

§ 16 i Østrigs forbundslov om paskontrol ved grænseovergangssteder (lov om grænsekontrol — GrekoG) Østrigs statstidende 1996/435 i den ordlyd, der findes i Østrigs statstidende 2004/151:

Straffebestemmelser

- 1) Enhver, der
 1. uden tilladelse fjerner, skjuler eller ændrer et af de tegn, der er omhandlet i § 5
 2. passerer grænsen i strid med bestemmelserne i § 10
 3. er genstand for grænsekontrol, men unddrager sig denne
 4. har til hensigt at passere eller har passeret en grænse med grænsekontrol og ikke holder sig til de veje, der er beregnet til grænsepassage
 5. til trods for en påmindelse herom nægter at fremlægge oplysninger om, hvorvidt vedkommende har passeret eller har til hensigt at passere grænsen eller fremlægger ukorrekte oplysninger

6. ikke respekterer de foranstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med § 11, stk. 2, nr. 3, selv om vedkommende anmodes herom, og derfor forstyrrer grænsekontrollen eller forårsager forsinkelse af et transportmiddel, der fungerer i henhold til en tidsplan,

begår en administrativ overtrædelse, forudsat at handlingen ikke opfylder betingelserne for at være en straffeovertrædelse, der falder inden for retternes kompetence eller er omfattet af en anden retsforskrift, i henhold til hvilken der idømmes samme eller en strengere straf, og straffes af de regionale administrative myndigheder eller en lokal afdeling af forbundspolitiet med en bøde på op til 2 180 EUR eller op til seks uger fængsel. Med undtagelse af de tilfælde, der er omhandlet under nr. 5 og 6, er forsøg på nævnte handlinger strafbare.

- 2) Stk. 1, nr. 5, finder ikke anvendelse, hvis den part, der har pligt til at fremlægge oplysninger, nægter at gøre det eller fremlægger ukorrekte oplysninger, fordi den pågældende ellers ville gøre sig skyldig i en strafbar handling.

POLEN

I Polen er der fastsat sanktioner i straffelovens artikel 264 for personer, der ulovlig passerer den polske grænse.

De kan straffes på tre måder, nemlig bøde, frihedsindskrænkelse eller fængsel i op til to år.

En person, der passerer den polske grænse ulovligt ved brug af vold, trusler, svig eller i samarbejde med andre personer, straffes med fængsel i op til tre år.

En person, der tilrettelægger ulovlig passage af grænsen, straffes med fængsel fra seks måneder til otte år.

PORTUGAL

I artikel 9 i lovbekendtgørelse 244/98 af 8. august 1998 fastsættes det, at »enhver, der indrejser på eller udrejser fra portugisisk område, skal gøre det via de grænseovergangssteder, der er beregnet hertil i den normale åbningstid uanset bestemmelserne om fri bevægelighed for personer i konventionen om gennemførelsen af Schengen-aftalen«.

I artikel 136, stk. 1, i samme lovbekendtgørelse fastsættes det, at »udlændinges indrejse på portugisisk område i strid med artikel 9 er ulovlig«.

I artikel 148, stk. 2, fastsættes det, at »manglende overholdelse af artikel 9 straffes med bøde på 200-400 EUR«.

RUMÆNIEN

I artikel 70, stk. 1, i GEO nr. 105/2001 om den rumænske statsgrænse fastsættes følgende:

»Indrejse i eller udrejse af landet ved ulovlig passage af statsgrænsen udgør en straffeovertrædelse, der straffes med fængsel fra tre måneder til to år.

Hvis dette sker med henblik på at undslippe en straf, straffes det med fængsel fra seks måneder til tre år. Forsøg på at begå lovovertrædelserne er også strafbart.«

SLOVENIEN

Indrejse i Republikken Slovenien anses for ulovlig, hvis en udlænding:

— indrejser i landet, selv om den pågældende er nægtet adgang

— unddrager sig grænsekontrol

— bruger en anden persons rejsedokument eller andre dokumenter, der er påkrævet for flere indrejser, forfalsker disse dokumenter eller på anden måde ændrer dem, eller giver falske oplysninger til grænsekontrolmyndighederne (artikel 11 Ztuj).

Udlændinge, der indrejser i Republikken Slovenien ulovligt, straffes med bøde på 20 000-100 000 SIT (83,46-417,29 EUR) (artikel 98 Ztuj).

Fysiske personer, der ulovligt passerer statsgrænsen uden for grænseovergangsstederne eller i strid med den påtænkte anvendelse af grænseovergangsstedet, uden for de normale åbningstider eller området ved grænseovergangsstedet straffes med en bøde på mindst 100 000 SIT (417,29 EUR) (artikel 43, stk. 1, tredje led, i lov om kontrol med statsgrænsen, Ur. l. RS No 20/2004).

Udlændinge, der bistår med ulovlig indrejse, transit eller ophold

Personer, der hjælper eller bistår en udlænding med indrejse, ophold eller transit på Republikken Sloveniens område, må ikke handle i strid med bestemmelserne i loven om betingelserne for udlændinges indrejse, ophold eller transit på Republikken Sloveniens område (artikel 13a og 13b Ztuj).

Personer, der hjælper eller bistår eller som forsøger at hjælpe eller bistå udlændinge med indrejse, ophold eller transit på Republikken Sloveniens område i strid med foregående stykke, straffes med en bøde på 100 000-240 000 SIT (417,20-1 001,50 EUR).

Retlige enheder, der begår ovennævnte overtrædelser, straffes med en bøde på 500 000-1 000 000 SIT (2 086,46-4 172,93 EUR), og den ansvarlige for den retlige enhed med en bøde på 150 000-300 000 SIT (625,94-1 251,88 EUR).

SLOVAKIET

I henhold til artikel 76 i lov nr. 48/2002 Sml. om udlændinges ophold anses ulovlig passage af statsgrænsen for en lovovertrædelse, der straffes med en bøde på op til 50 000 SKK (artikel 76, stk. 2). En udlænding, der indrejser på Den Slovakiske Republiks område uden tilladelse, vil blive administrativt udvist af politimyndighederne og nægtet indrejse igen i mindst ét år og i op til fem år (artikel 57, stk. 1, i lov om udlændinges ophold).

Den 1. januar 2006 trådte lov nr. 300/2005 Sml. (straffeloven) i kraft: I denne lovs artikel 354 (voldelig passage af statsgrænserne) fastsættes det, at »enhver, der passerer statsgrænsen ved brug af vold eller trusler om umiddelbar vold, straffes med fængsel i 3-8 år«.

I artikel 357 i straffeloven fastsættes det, at »enhver, der indrejser på Den Slovakiske Republiks område ad luftvejen i strid med bestemmelserne om international flytrafik, straffes med fængsel fra seks måneder til tre år«.

I artikel 355 i straffeloven fastsættes straffen for menneskesmugling:

- Enhver, der tilrettelægger ulovlig passage af statsgrænsen straffes med fængsel i 1-5 år (artikel 355, stk. 1).
- Enhver, der tilrettelægger ulovlig passage af statsgrænsen med henblik på at opnå økonomisk eller anden materiel gevinst, eller som fremviser, fremskaffer eller har falske rejsedokumenter eller identitetsdokumenter med henblik på ulovlig passage af statsgrænsen, straffes med fængsel i 3-8 år (artikel 355, stk. 2).
- Straffen for handlinger i medfør af ovennævnte love kan forhøjes (op til 20 års fængsel), jf. artikel 355, stk. 3-5.

FINLAND

I artikel 7 i Finlands straffelov (39/1889) og ændringer heraf (overtrædelse af grænsereglerne (563/1998)) fastsættes følgende:

1. Enhver, der
 - 1) passerer Finlands grænse uden gyldigt pas eller andet rejsedokument eller som forsøger at passere eller passerer uden om et godkendt afrejse- eller ankomststed eller i strid med et lovbestemt forbud

- 2) på anden vis overtræder bestemmelserne om passage af grænsen eller
- 3) uden tilladelse opholder sig, rejser eller træffer ulovlig foranstaltninger i grænseområdet som omhandlet i lov om grænseområdet (403/1947),

straffes for overtrædelse af grænsereglerne med bøde eller fængsel i op til ét år.

2. En udlænding, der er nægtet adgang eller er udvist som følge af en handling, der er omhandlet under stykke 1, eller en udlænding, der søger om asyl eller om opholdstilladelse som flygtning i Finland, straffes ikke for overtrædelse af grænsereglerne. En udlænding, der har begået den handling, der er omhandlet i stk. 1, fordi den pågældende har været udsat for menneskesmugling, jf. kapitel 25.3 eller 25.3a, straffes ikke for overtrædelse af grænsereglerne (650/2004).

Artikel 7a — Mindre overtrædelser af grænsereglerne (756/2000)

1. Hvis overtrædelsen af grænsereglerne i lyset af den korte varighed af det ulovlige ophold eller den ulovlige rejse, arten af den ulovlige handling eller andre omstændigheder i forbindelse med handlingen som helhed vurderes at være beskeden, straffes den pågældende med bøde for en mindre overtrædelse af grænsereglerne.
2. Bestemmelserne i artikel 7, stk. 2, finder også anvendelse på de handlinger, der er omhandlet i stk. 1.

SVERIGE

Der er fastsat sanktioner i udlændingelovens kapitel 20, § 4.

§ 4 En udlænding, der forsætligt passerer en ydre grænse i den betydning, der anvendes i Schengen-aftalen, straffes med bøde eller fængsel i op til ét år.

ISLAND

I artikel 57 i udlændingelov nr. 96/2002 findes der en generel straffebestemmelse.

I henhold til stk. 1 kan en person, der bl.a. forsætligt eller uagtsomt overtræder lovens bestemmelser eller andre bestemmelser, forbud, beslutninger eller betingelser, der er fastsat i henhold til loven, straffes med bøde eller fængsel i op til seks måneder. Sanktioner for ulovlig passage af de ydre grænser andre steder end ved grænseovergangssteder eller uden for de normale åbningstider vil blive fastsat på grundlag af denne bestemmelse. Disse sanktioner skal i lighed med andre sanktioner være effektive, have afskrækkende virkning og stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen.

NORGE

I Norge reguleres dette spørsmål ved utlendingsloven (lov om utlendingers adgang til riket og deres opphold her af 24. juni 1988 nr. 64) § 47, stk. 1, litra a), jf. § 23, stk. 2, og riksgrenseloven (lov om forskjellige tiltak til gjennomføring av oppmerking og overvåking av riksgrensen af 14. juni 1950 nr. 2) § 4, jf. § 3, stk. 1, tredje afsnit, jf. forskrift af 7. november 1950 nr. 4, § 4, litra c).

I utlendingslovens § 47, stk. 1, vedrørende straf hedder det:

»Med bøter eller med fengsel inntil seks måneder eller med begge deler straffes den som

- a) forsettlig eller uaktsomt overtrer loven her, eller forskrifter, forbud, påbud eller vilkår gitt i medhold av loven (...).

I utlendingslovens § 23, stk. 2, vedrørende grænsepassage og grænsekontroll hedder det:

»Inn- og utreise skal skje over godkjente grænseovergangssteder dersom ikke annet er bestemt(...).

Straf i henhold til riksgrenseloven

Riksgrenselovens § 4 vedrører straf. Her hedder det:

»Den som forsettlig eller uaktsomt overtrer eller medvirker til overtredelse av bestemmelser gitt i medhold av denne lov straffes

med bøter eller med fengsel inntil 3 måneder såfremt forholdet ikke rammes av strengere straffebud. Forsøk straffes som fullbyrdet forseelse.

I gjentakelsestilfelle eller når det foreligger flere handlinger som nevnt i første ledd, eller skjerpene omstendigheter ellers er straffen bøter eller fengsel inntil ett år.

I riksgrenselovens § 3, stk. 1, tredje afsnit, hedder det:

»Kongen kan med virkning for hele eller en del av riksgrensen gi bestemmelser om forbud mot:

(...)

3. Overskridelse av riksgrensen til lands, til vanns eller i luften uten tillatelse av vedkommende myndighet (...)

I forskrift om forskjellige forhold ved riksgrensen af 7. november 1950 nr. 4, som er udstedt i medfør af ovennævnte lovs § 4, litra c), hedder det:

»Ved eller på riksgrensen mellom Norge og Sovjet-Samveldet er det forbudt:

(...)

- b) å overskride grensen til lands, til vanns eller i luften uten særskilt tillatelse fra Norges grensekommissær for den norsk-sovjetiske grense (...)

Meddelelse i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks)

Fælles kontrol ved den fælles ydre landegrænse i medfør af artikel 17

(2008/C 18/02)

BELGIEN

Disse ordninger finder ikke anvendelse på Belgien.

BULGARIEN

Den 21. december 2006 blev der undertegnet en aftale om fælles grænsekontrol mellem Bulgarien og Rumænien, som trådte i kraft den 1. januar 2007.

TJEKKIET

- Aftale mellem Den Tjekkiske Republik og Forbundsrepublikken Tyskland om lempelse af reglerne for grænsekontrol af trafik med jernbane og ad lande- og vandveje, undertegnet den 19. maj 1995 i Fürth im Wald (trådte i kraft den 1. juni 1996, bekendtgjort under nr. 157/1996 i samlingen af internationale aftaler)
- Aftale mellem Den Tjekkiske Republik og Republikken Polen om samarbejde om grænsekontrol, undertegnet i Prag den 25. maj 1999 (trådte i kraft den 1. november 2002, bekendtgjort under nr. 140/2002 i samlingen af internationale aftaler)
- Aftale mellem Den Tjekkiske Republik, Den Slovakiske Republik og Republikken Østrig om lempelse af reglerne for grænsekontrol af trafik med jernbane og ad lande- og vandveje, undertegnet den 17. maj 1991 i Wien (trådte i kraft den 1. oktober 1992, bekendtgjort under nr. 27/1994 i samlingen af internationale aftaler)
- Aftale mellem Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik om lempelse af reglerne for grænsekontrol af trafik med jernbane og ad lande- og vandveje, undertegnet den 24. maj 1999 i Bratislava (trådte i kraft den 12. marts 2001, bekendtgjort under nr. 24/2001 i samlingen af internationale aftaler)

DANMARK

Disse ordninger finder ikke anvendelse på Danmark.

TYSKLAND

- Traktat mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Den Tjekkiske Republik om lettelse af grænsekontrollen ved rejse med jernbane, ad landevej og med skib

- Aftale mellem Forbundsrepublikken Tyskland og Republikken Polen om lettelse af grænsekontrollen

ESTLAND

Der blev indgået en aftale om ordninger for tilrettelæggelse af den fælles grænsekontrol mellem Estland og Letland den 31. august 1994, hvor de også trådte i kraft (bekendtgjort i Estlands statstidende (*Riigi Teataja*) II 1994, 24, 81).

GRÆKENLAND

Grækenland har ingen ordninger med andre medlemsstater om fælles kontrol.

SPANIEN

Spanien har på nuværende tidspunkt ikke undertegnet aftaler af denne art.

FRANKRIG

Frankrig er ikke berørt af denne artikel.

ITALIEN

Italien har iværksat forhandlinger med Den Slovenske Republik.

CYPERN

Artikel 17 finder ikke anvendelse på Republikken Cypern, da den ingen fælles landegrænser har med andre medlemsstater.

LETLAND

Republikken Letland har indgået aftaler om fælles grænsekontrol med:

1. Republikken Litauen:

Aftale mellem Republikken Litauen og Republikken Letland om samarbejde ved gennemførelse af grænsekontrol ved de fælles grænsekontrolsteder. Indgået den 9. juni 1995.

2. Republikken Estland:

Aftale mellem Republikken Letland og Republikken Estland om tilrettelæggelse af fælles grænsekontrol. Indgået den 31. august 1994.

LITAUEN

Der er i overensstemmelse med artikel 17 indgået bilaterale ordninger med Letland og Polen.

LUXEMBOURG

Disse ordninger finder ikke anvendelse på Luxembourg.

UNGARN

Ungarn gennemfører fælles kontrol med:

— Slovakiet

på grundlag af regeringsbekendtgørelse nr. 91/2005. (V.6) om bekendtgørelse af den aftale, der blev undertegnet i Bratislava den 9. oktober 2003, mellem Republikken Ungarn og Den Slovakiske Republik om grænsekontrol af trafik ad offentlig landevej, med jernbane og ad vandveje

— Østrig

på grundlag af regeringsbekendtgørelse nr. 124/2004. (IV.29) om bekendtgørelse af den aftale, der blev undertegnet i Wien den 29. april 2004, mellem Republikken Ungarn og Republikken Østrig om grænsekontrol af trafik ad offentlig landevej, med jernbane og ad vandveje

— Slovenien

på grundlag af regeringsbekendtgørelse nr. 148/2004. (V.7) om bekendtgørelse af den aftale, der blev undertegnet i Ljubljana den 16. april 2004, mellem Republikken Ungarn og Den Slovenske Republik om grænsekontrol af trafikken ad offentlig landevej, med jernbane og ad vandveje.

Ungarn samarbejder med Østrig i forbindelse med fælles patruljeringsstjeneste i grænseområder på grundlag af lov XXXVII af 2006 om bekendtgørelse af den aftale, der blev undertegnet i Heiligenbrunn den 6. juni 2004, mellem Republikken Ungarn og Republikken Østrig om samarbejde om forebyggelse af kriminalitet på tværs af grænserne og bekæmpelse af organiseret kriminalitet.

Der blev indgået lignende aftaler med Slovakiet og Slovenien i oktober, som trådte i kraft i 2007.

MALTA

Bestemmelserne i artikel 17, stk. 1, finder ikke anvendelse på Malta, da landet ingen landegrænser har.

NEDERLANDENE

Nederlandene har indgået to traktater i forbindelse med fælles kontrol:

1. Enschede-traktaten, der er en bilateral traktat med Tyskland.
2. Benelux-traktaten.

ØSTRIG*Den Slovakiske Republik*

- Aftale mellem Republikken Østrig, Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik om lempelse af reglerne for toldklarering i forbindelse med jernbane-, landevejs- og vandvejstransport i den version, der findes i brevudvekslingen af 22. december 1993 og 14. januar 1994, Østrigs statstidende nr. 561/1992.
- Aftale mellem Republikken Østrig og Den Slovakiske Republik om etablering af toldklaringssteder og gennemførelse af toldklarering af varer i transit med jernbane, Østrigs statstidende nr. III 36/2004.

Republikken Slovenien

- Aftale mellem Republikken Østrig og Republikken Slovenien om lempelse af reglerne for toldklarering i forbindelse med jernbane- og vejtransport, Østrigs statstidende nr. III 94/2001.
- Aftale mellem Republikken Østrig og Republikken Slovenien om etablering af fælles toldklaringslokaler, Østrigs statstidende nr. III 39/2004.

Den Tjekkiske Republik

- Aftale mellem Republikken Østrig, Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik om lempelse af reglerne for toldklarering i forbindelse med jernbane-, vej- og vandvejstransport, Østrigs statstidende nr. 561/1992.
- Aftale i medfør af artikel 2, stk. 4, i aftalen af 17. juni 1991 mellem Republikken Østrig, Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik om lempelse af reglerne for toldklarering i forbindelse med jernbane-, vej- og vandvejstransport og om etablering af et fremskudt østrigsk toldklaringssted ved grænseovergangsstedet Reintal-Postorná, Østrigs statstidende nr. 710/1993.

- Aftale i medfør af artikel 2, stk. 4, i aftalen af 17. juni 1991 mellem Republikken Østrig, Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik om lempelse af reglerne for toldklarering i forbindelse med jernbane-, vej- og vandvejs-transport og om etablering af et fremskudt østrigsk toldklaringssted ved grænseovergangsstedet Mitterretzbach-Hnánice, Østrigs statstidende nr. 711/1993.
 - Aftale i medfør af artikel 2, stk. 4, i aftalen af 17. juni 1991 mellem Republikken Østrig, Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik om lempelse af reglerne for toldklarering i forbindelse med jernbane-, vej- og vandvejs-transport og om etablering af et fremskudt østrigsk toldklaringssted ved grænseovergangsstedet Guglwald-Prední Výton, Østrigs statstidende nr. 712/1993.
 - Aftale i medfør af artikel 2, stk. 4, i aftalen af 17. juni 1991 mellem Republikken Østrig, Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik om lempelse af reglerne for toldklarering i forbindelse med jernbane-, vej- og vandvejs-transport og om etablering af et fremskudt østrigsk toldklaringssted ved grænseovergangsstedet Schöneben-Zadní Zvonková, Østrigs statstidende nr. 713/1993.
 - Aftale i medfør af artikel 2, stk. 4, i aftalen af 17. juni 1991 mellem Republikken Østrig, Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik om lempelse af reglerne for toldklarering i forbindelse med jernbane-, vej- og vandvejs-transport og om etablering af et fremskudt østrigsk toldklaringssted ved Linz centralstation og jernbanestationerne i Freistadt, Summerau, Horní Dvoriste, Kaplice og Ceske Budejovice og gennemførelse af toldklarering af varer i transit med jernbane mellem Linz centralstation og stationerne i Ceske Budejovice, Østrigs statstidende nr. 386/1994.
 - Aftale i medfør af artikel 2, stk. 4, i aftalen af 17. juni 1991 mellem Republikken Østrig, Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik om lempelse af reglerne for toldklarering i forbindelse med jernbane-, vej- og vandvejs-transport og om etablering af et fremskudt østrigsk toldklaringssted ved grænseovergangsstedet Gmünd-Bleylebenstraße/Ceské Velenice, Østrigs statstidende nr. 384/1994.
 - Aftale i medfør af artikel 2, stk. 4, i aftalen af 17. juni 1991 mellem Republikken Østrig, Den Tjekkiske Republik og Den Slovakiske Republik om lempelse af reglerne for toldklarering i forbindelse med jernbane-, vej- og vandvejs-transport og om etablering af et fremskudt østrigsk toldklaringssted ved grænseovergangsstedet Schlag/Chlum u Trebone, Østrigs statstidende nr. 385/1994.
 - Aftale mellem Republikken Østrig og Den Tjekkiske Republik om etablering af et fremskudt østrigsk toldklaringssted ved grænseovergangsstedet Pyhrbruck-Nové Hradý, Østrigs statstidende nr. III 135/2000.
 - Aftale mellem Republikken Østrig og Den Tjekkiske Republik om etablering af et fremskudt østrigsk toldklaringssted og et fremskudt tjekkisk toldklaringssted ved grænseovergangsstedet Gmünd-Ceské Velenice, Østrigs statstidende nr. III 136/2000.
 - Aftale mellem Republikken Østrig og Den Tjekkiske Republik om etablering af fremskudte toldklaringssteder ved jernbanestationerne i Gmünd og Ceské Velenice og om toldklarering af varer i transit med jernbane mellem stationerne i Schwarzenau og Veselí på linjen til Luznici og Schwarzenau og Ceske Budejovice, Østrigs statstidende nr. III 166/2002.
 - Aftale mellem Republikken Østrig og Den Tjekkiske Republik om etablering af fremskudte toldklaringssteder ved jernbanestationen Wien Syd og centralstationerne i Hohenau, Breclav und Brno — hlavní nádraží/Brünn og om toldklarering af varer i transit med jernbane mellem jernbanestationen Wien Syd og centralstationerne i Brno — hlavní nádraží/Brünn, Østrigs statstidende nr. III 71/2006.
 - Aftale mellem Republikken Østrig og Den Tjekkiske Republik om etablering af fremskudte toldklaringssteder ved grænseovergangsstedet Fratres — Slavonice, Østrigs statstidende nr. III 70/2006.
 - Aftale mellem Republikken Østrig og Den Tjekkiske Republik om etablering af fremskudte toldklaringssteder ved grænseovergangsstedet Grametten — Nová Bystrice, Østrigs statstidende nr. III 72/2006.
- Republikken Ungarn*
- Aftale mellem Republikken Østrig og Republikken Ungarn om lempelse af reglerne for toldklarering i forbindelse med jernbanetransport, Østrigs statstidende nr. 134/1992.
 - Aftale mellem Republikken Østrig og Republikken Ungarn om lempelse af reglerne for toldklarering i forbindelse med vej- vand- og jernbanetransport, Østrigs statstidende nr. 794/1992.
 - Aftale mellem Republikken Østrig og Republikken Ungarn om gennemførelse af aftalen om toldklarering i forbindelse med jernbanetransport, Østrigs statstidende nr. 327/1993.
 - Aftale mellem Republikken Østrig og Republikken Ungarn om ændring af aftalen af 14. april 1993 mellem Republikken Østrig og Republikken Ungarn om gennemførelse af aftalen om toldklarering i forbindelse med jernbanetransport, Østrigs statstidende nr. 636/1995.

- Aftale mellem Republikken Østrig og Republikken Ungarn om etablering af grænseovergangssteder mellem de lokale myndigheder i Lutzmannsburg og Zsira og om etablering af et fælles toldklaringssted på Østrigs område, Østrigs statstidende nr. III 245/2001.
- Aftale mellem Republikken Østrig og Republikken Ungarn om etablering af et søgrænseovergangssted i Fertorákos på Neusiedel sø og af et fælles toldklaringssted på Ungarns område, Østrigs statstidende nr. III 96/2002.
- Aftale mellem Republikken Østrig og Republikken Ungarn om etablering af et fælles toldklaringssted ved grænseovergangsstedet Mörbisch-Fertörakos på Østrigs område, Østrigs statstidende nr. III 97/2002.
- Aftale mellem Republikken Østrig og Republikken Ungarn om etablering af toldklaringssteder og samarbejde om kontrol med grænsetrafikken, Østrigs statstidende nr. III 31/2004.

POLEN

Polen har undertegnet bilaterale aftaler vedrørende forenklet grænsekontrol med sine nabolande:

1. Aftale mellem Republikken Polen og Forbundsrepublikken Tyskland om lempelse af grænsekontrollen, udfærdiget i Warszawa den 29. juli 1992.
2. Aftale mellem Republikken Polen og Den Tjekkiske Republik om lempelse af grænsekontrollen, udfærdiget i Prag den 25. maj 1999.
3. Aftale mellem Republikken Polen og Den Slovakiske Republik om lempelse af grænsekontrollen, udfærdiget i Stara Lubowia den 29. november 2002.
4. Aftale mellem Republikken Polen og Republikken Litauen om grænsespørgsmål, udfærdiget i Vilnius den 14. september 1997.

I henhold til bestemmelserne i ovennævnte aftaler og i henhold til de bilaterale mødeprotokoller (med deltagelse af Polens grænsemyndigheder og repræsentanter for grænsetjenester i nabolandene) kan aftalens parter kompetente myndigheder kontrollere trafikken over de fælles grænser i fællesskab på deres områder. Polen deltager i sådan fælles kontrol af grænsetrafikken.

PORTUGAL

Portugal anvender artikel 20 i Schengen-grænsekodeksen.

RUMÆNIEN

Rumænien—Ungarn

Den 27. april 2004 blev konventionen mellem Rumænien og Republikken Ungarn om kontrol af vej- og jernbanetrafik indgået. Aftalen mellem Rumænien og Ungarn om gennemførelsen af denne konvention blev undertegnet den 21. december 2006.

Rumænien—Bulgarien

Aftalen om fælles kontrol af grænsen mellem de to stater blev undertegnet den 21. december 2006.

SLOVENIEN

Bilaterale aftaler om forenklet grænsekontrol.

Aftale med Republikken Østrig

- Aftale mellem Republikken Slovenien og Republikken Østrig om forenklet grænsekontrol af jernbane- og vejtransport (Ur. l. RS nr. 82/1989)
- Ordning om etablering af fælles grænsekontrollkontorer (Ur. l. RS nr. 48/2004).

Aftale med Republikken Ungarn

- Aftale mellem Republikken Slovenien og Republikken Ungarn om grænsekontrol af jernbane- og vejtransport (Ur. l. RS nr. 125/2000)
- Ordning mellem Republikken Slovenien og Republikken Ungarn om gennemførelse i forbindelse med jernbanetransport af aftalen mellem Republikken Slovenien og Republikken Ungarn om grænsekontrol af vej- og jernbanetransport (Ur. l. RS nr. 6/2001).
- Ordning mellem Republikken Slovenien og Republikken Ungarn om gennemførelse i forbindelse med jernbanetransport af aftalen mellem Republikken Slovenien og Republikken Ungarn om grænsekontrol af vej- og jernbanetransport (Ur. l. RS nr. 59/2004).

Grænsekontrollen udføres i form af et enkelt kontrolstop ved statsgrænserne mellem Slovenien og Østrig og Slovenien og Ungarn.

SLOVAKIET

- Aftale mellem Den Tjekkiske Republik, Den Slovakiske Republik og Republikken Østrig om lempelse af grænseklaringsprocedurerne i forbindelse med transport med jernbane og ad lande- og vandveje, undertegnet i Wien den 17. juni 1991.

- Aftale mellem Den Slovakiske Republik og Republikken Østrig om etablering af grænseklaringssteder og grænseklarering af varer i transit med jernbane, undertegnet den 28. april 2004.
- Traktat mellem Den Slovakiske Republik og Republikken Ungarn om grænseklarering i forbindelse med transport ad landevejen, med jernbane og ad vandveje, undertegnet i Bratislava den 9. oktober 2003.
- Aftale mellem Den Slovakiske Republik og Republikken Ungarn om gennemførelse af traktaten af 9. oktober 2003 mellem Den Slovakiske Republik og Republikken Ungarn om grænseklarering i forbindelse med transport med jernbane og ad lande- og vandveje, undertegnet i Bratislava den 9. oktober 2003.
- Aftale mellem Den Slovakiske Republik og Republikken Polen om grænseklarering i forbindelse med transport med jernbane og ad lande- og vandveje, undertegnet i Stará Ľubovňa den 29. juli 2002.
- Traktat mellem Den Slovakiske Republik og Den Tjekkiske Republik om lempelse af klareringsprocedurerne i forbindelse med transport med jernbane og ad lande- og vandveje, undertegnet i Bratislava den 24. maj 1999.

FINLAND

Finland har ingen landegrænser med medlemsstater, der ikke anvender artikel 20.

SVERIGE

Sverige har ikke indgået bilaterale aftaler i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, i Schengen-grænsekodeksen.

ISLAND

Island har ingen fælles landegrænser med andre medlemsstater, og denne bestemmelse finder derfor ikke anvendelse.

NORGE

Norge har ikke indgået bilaterale aftaler.

Meddelelse i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks)

Medlemsstaternes mulighed for i lovgivningen at indføre en forpligtelse til at være i besiddelse af eller medbringe papirer og dokumenter, jf. artikel 21, litra c)

(2008/C 18/03)

BELGIEN

En sådan forpligtelse er fastsat i § 38 i kgl. dekret af 8. oktober 1981 om udlændinges indrejse, ophold, etablering og udvisning:

»Enhver udlænding over 15 år skal til enhver tid bære en opholdstilladelse eller etableringstilladelse eller andet opholdsdokument på sig og på begæring fremvise dette dokument for enhver repræsentant for den kompetente myndighed.«

BULGARIEN

Forpligtelsen til at være i besiddelse af eller medføre bestemte dokumenter er fastsat i lov om bulgarske identitetsdokumenter og lov om EU-statsborgeres og disses familiemedlemmers indrejse og ophold i samt udrejse fra Republikken Bulgarien:

1. *Lov om bulgarske identitetsdokumenter*

§ 6: »Borgerne skal fremvise bevis for deres identitet, når de anmodes herom af behørigt bemyndigede myndighedsrepræsentanter.«

§ 29, stk. 1: »Enhver bulgarsk statsborger med bopæl i Bulgarien skal ansøge om identitetskort senest 30 dage efter det fyldte 14. år.«

§ 55, stk. 1: »Enhver udlænding over 14 år med opholdstilladelse i Republikken Bulgarien for en periode på tre måneder eller derover skal have udstedt et bulgarsk identitetsdokument for udlændinge.«

§ 57, stk. 1: »Bulgarske identitetsdokumenter for udlændinge er gyldige på Republikken Bulgariens område sammen med den pågældende udlændings internationale rejsedokument.«

§ 57, stk. 2: »Statsløse og udenlandske statsborgere, der ansøger om eller har fået indrømmet beskyttelse efter asyl- og flygtningeloven, kan kun bevise deres identitet ved fremvisning af et bulgarsk identitetsdokument.«

§ 58: »Udenlandske statsborgere, der opholder sig i Republikken Bulgarien i tre måneder eller derunder, kan bevise deres identitet ved fremvisning af det internationale rejsedokument, som de fremviste ved deres indrejse, medmindre de er i besiddelse af en midlertidig flytningeattest.«

2. *Lov om EU-statsborgeres og deres familiemedlemmers indrejse og ophold i samt udrejse fra Republikken Bulgarien*

§ 4, stk. 1: »EU-statsborgere skal ved indrejse i og udrejse fra Republikken Bulgarien fremvise identitetskort eller pas.«

TJEKKIET

Kravet om, at udlændinge på politiets begæring skal fremvise et rejsedokument (identitetsdokument), er fastsat i § 103, litra c), i lov nr. 326/1999 Sml. om udlændinges ophold i Den Tjekkiske Republik. Alle udlændinge skal på politiets begæring fremvise et rejsedokument.

DANMARK

Efter udlændingelovens § 39, stk. 1, skal en udlænding ved indrejse, under ophold i og ved udrejse fra Danmark være i besiddelse af pas eller rejselogitimation, og efter § 39, stk. 3, skal passet eller rejselogitimationen under ophold i landet på begæring fremvises for offentlige myndigheder.

Efter udlændingelovens § 39, stk. 4, 1. pkt., er nordiske statsborgere fritaget for disse pligter, og efter bestemmelsens 2. pkt. kan integrationsministeren fritage andre udlændinge fra pligten til bl.a. at medføre deres pas eller anden rejselogitimation, jf. herved udlændingebekendtgørelsens § 5, stk. 2. Bestemmelser truffet efter udlændingebekendtgørelsens § 5, stk. 2, offentliggøres én gang årligt i *Statstidende*.

TYSKLAND

Aufenthaltsgesetz § 3, stk. 1, § 13, stk. 1, andet punktum, § 48 og § 82

§ 3 — Paspligt

1) Udlændinge må kun rejse ind i eller opholde sig i forbundsrepublikken, hvis de er i besiddelse af et anerkendt og gyldigt pas eller erstatningspas, medmindre de ved særlige bestemmelser er fritaget for paspligten.

2) Forbundsministeriet for indre anliggender eller en af dette udpeget myndighed kan i begrundede enkelttilfælde inden en udlændings indrejse indrømme fritagelse for paspligten ved indrejsen og under et derpå følgende ophold på indtil seks måneder.

§ 13 — Ind- og udrejse

1) Indrejse til og udrejse fra forbundsrepublikkens område er kun tilladt ved de godkendte grænseovergangssteder inden for de fastsatte åbningstider, medmindre der ifølge andre særlige bestemmelser eller aftaler med andre stater kan tillades undtagelser. Udlændinge har ved ind- og udrejse pligt til at medbringe et anerkendt og gyldigt pas eller erstatningspas jf. § 3, stk. 1, og til at underkaste sig politiets kontrol ved grænsen.

2) En udlændings indrejse ved et godkendt grænseovergangssted har først fundet sted, når vedkommende har passeret grænsen og grænseovergangsstedet. Hvis de myndigheder, der varetager politikontrollen ved grænsen, giver en udlænding valget mellem enten at blive afvist (§ 15 i nærværende lov, § 18 og 18a i Asylverfahrensgesetz) eller under forberedelsen, sikringen eller gennemførelsen af kontrollen med et bestemt midlertidigt formål at passere grænseovergangsstedet, så er der ikke tale om en indrejse i den i første punktum omhandlede forstand, så længe de har mulighed for at kontrollere udlændingens ophold. Ellers er en udlænding indrejst, når vedkommende har passeret grænsen.

§ 48 — Pligter vedrørende identitetspapirer

1) En udlænding har på forlangende af de myndigheder, der er ansvarlige for anvendelsen af denne lov, pligt til at forelægge, udlevere eller midlertidigt overlade disse sit pas eller erstatningspas eller sit id-kort og sin opholdstilladelse eller en afgørelse om suspension af udvisning, for så vidt dette er nødvendigt for gennemførelse eller sikring af de i loven omhandlede foranstaltninger.

2) For en udlænding, der ikke har noget pas og ikke med rimelighed kan pålægges at fremskaffe et pas, er det for at opfylde denne pligt tilstrækkeligt at forelægge en opholdstilladelse eller en afgørelse om suspension af udvisning, forudsat at det

pågældende dokument indeholder oplysninger om den pågældende person og et fotografi og er betegnet som identitetsdokument.

3) Har udlændingen ikke noget gyldigt pas eller erstatningspas, har vedkommende pligt til at medvirke til fremskaffelse af identitetspapiret og til på forlangende at forelægge, udlevere eller overlade de myndigheder, der er ansvarlige for anvendelsen af denne lov, alle dokumenter og andre papirer, som vedkommende er i besiddelse af, og som er af betydning for at kunne fastslå vedkommendes identitet og statsborgerskab og for at kunne fastslå og udnytte en eventuel mulighed for udsendelse til en anden stat. Hvis en udlænding ikke opfylder sin pligt i henhold til første punktum, og faktiske forhold giver anledning til formodning om, at udlændingen er i besiddelse af sådanne papirer, kan der foretages ransagning af den pågældende og af de ting, vedkommende medbringer. Udlændingen har pligt til at acceptere dette.

§ 82 — Udlændingens medvirken

1) Udlændingen har pligt til umiddelbart at give oplysninger om sin situation og om de forhold, der kan tale for en indrejse, for så vidt sådanne oplysninger ikke er indlysende eller bekendte, og til i den forbindelse at anføre omstændigheder, der kan verificeres, samt til straks at forelægge den nødvendige dokumentation for sine personlige forhold, andre fornødne attester og tilladelser og andre påkrævede beviser, i det omfang vedkommende er i stand hertil. Fremmedpolitiet kan indrømme udlændingen en passende frist hertil.

Der kan ses bort fra omstændigheder og beviser, der gøres gældende eller forelægges efter udløbet af en sådan frist.

2) Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse ved en eventuel indsigelsesprocedure.

3) Udlændingen skal gøres opmærksom på sin pligt i henhold til stk. 1 samt på sine væsentligste rettigheder og forpligtelser i henhold til nærværende lov, navnlig de i § 44a, §§ 48 og 49 og § 81 omhandlede forpligtelser og muligheden for at indgive ansøgning i medfør af § 11, stk. 1, tredje punktum. Hvis der fastsættes en frist, skal vedkommende gøres opmærksom på følgerne af en eventuel fristoverskridelse.

4) I det omfang, det er nødvendigt af hensyn til forberedelsen eller gennemførelsen af foranstaltninger i henhold til nærværende lov eller bestemmelser vedrørende udlændinge i andre love, kan det kræves, at en udlænding personligt møder op ved den kompetente myndighed eller ved repræsentationen for den stat, hvis statsborgerskab vedkommende formodentlig har, samt at udlændingen gennemgår en lægeundersøgelse med henblik på at konstatere, om vedkommende er i stand til at rejse. Hvis udlændingen ikke efterkommer et krav som omhandlet i første

punktum, kan vedkommende tvangsfremstilles. Bundespolizei-gesetz § 40, stk. 1 og 2, § 41 og § 42, stk. 1, første og tredje punktum, finder tilsvarende anvendelse.

ESTLAND

Bestemmelserne om identitetsdokumenter, dokumenters gyldighed og kontrol hermed er fastsat i lov om identitetsdokumenter (bekendtgjort i den estiske statstidende, *Riigi Teataja*, I 1999, 25, 365; 2006, 29, 221), §§ 5-8 og §§ 17-18, stk. 1.

Kravene om identitetsdokumenter ved grænsepassage er fastsat i lov om statsgrænserne (bekendtgjort i *Riigi Teataja*, I 1994, 54, 902; 2006, 26, 191), § 11, stk. 1 og 2.

Kravene angående udlændinge er fastsat i udlændingeloven (bekendtgjort i *Riigi Teataja*, I 1993, 44, 637; 2007, 9, 44), § 15, stk. 1.

GRÆKENLAND

Kravet om, at tredjelandstatsborgere skal være i besiddelse af og medføre papirer og dokumenter, er fastsat i §§ 6 og 8 i lov nr. 3386/2005 om udlændinges indrejse og ophold i Grækenland. Efter § 6, stk. 1 og 2, skal tredjelandstatsborgere ved indrejse i Grækenland være i besiddelse af pas samt et visum, hvis dette kræves i henhold til gældende internationale konventioner, fællesskabsretten og nationale forskrifter. Desuden nægtes tredjelandstatsborgere efter § 8, stk. 2, i lov nr. 3386/2005 indrejse i Grækenland, hvis de ikke er i besiddelse af et pas eller andet rejsedokument, der sikrer dem ret til hjemrejse til deres hjemland eller transitland, samt dokumentation for rejsens formål.

SPANIEN

Efter spansk ret skal såvel spanske som udenlandske statsborgere være i besiddelse af og kunne fremvise identitetsdokumenter. Disse to krav er fastsat i følgende lovttekster:

a) *for spanske statsborgere*

Efter § 2 i kgl. dekret 1553/2005 af 23. december 2005 om udstedelse af spanske identitetskort og elektronisk signatur gælder følgende:

1. »Efter det fyldte 14. år skal alle spanske statsborgere være i besiddelse af spansk identitetskort«.

2. »Enhver, der har pligt til at være i besiddelse af et spansk identitetskort, har også pligt til på begæring at fremvise det for offentlige myndigheder«.

Efter § 9 i Ley Orgánica (LO) nr. 1/1992 af 21. februar 1992 om beskyttelse af borgernes sikkerhed har alle spanske statsborgere såvel ret som pligt til at få udstedt spansk identitetskort fra det fyldte 14. år.

Lovens § 20 giver repræsentanter for sikkerhedsstyrkerne og sikkerhedsinstitutionerne ret til at forlange identitetsbevis fremvist af personer på gaden med det formål at forebygge og efterforske kriminelle handlinger. Såfremt den pågældende modsætter sig eller nægter dette, finder straffelovens og strafferetsplejelovens bestemmelser anvendelse.

b) *for udenlandske statsborgere*

Efter § 4, stk. 1, i LO nr. 14/2003 af 20. november 2003 om ændring af LO nr. 4/2000 af 11. januar 2000 om udlændinges rettigheder i Spanien og deres integration i samfundet, som ændret ved LO nr. 8/2000 af 22. december 2000, skal alle udlændinge under ophold i Spanien være i besiddelse af legitimation og dokumentation for deres ophold i Spanien.

»Udenlandske statsborgere, der opholder sig i Spanien, har ret og pligt til at være i besiddelse af legitimation udstedt af de kompetente myndigheder i deres hjemland eller det land, hvorfra de indrejste i Spanien, samt dokumentation for deres ophold i Spanien«.

§ 100, stk. 2, i kgl. dekret nr. 2393/2004 af 30. december 2004 om gennemførelsesbestemmelser til LO nr. 4/2000 af 11. januar 2000 om udlændinges rettigheder i Spanien og deres integration i samfundet fastsætter følgende:

»Udlændinge har pligt til efter begæring fra offentlig myndighed at fremvise legitimation og dokumentation for deres ophold i Spanien«.

Efter § 11 i LO nr. 1/1992 af 21. februar 1992 om beskyttelse af borgernes sikkerhed skal udlændinge, der opholder sig i Spanien, være i besiddelse af legitimation og dokumentation for deres ophold i Spanien.

FRANKRIG

Efter § L.611-1 i lov om udlændinges indrejse og ophold og om asylret (CESEDA) skal udlændinge på begæring fremvise papirer eller dokumenter, som giver dem ret til indrejse eller ophold i Frankrig, for kriminalpolitiet.

ITALIEN

§ 3 i lov nr. 773 om offentlig sikkerhed af 18. juni 1931 (T.U.L.P.S.) hjemler mulighed for at få udstedt identitetsdokument. I denne bestemmelse hedder det, at »i overensstemmelse med den af indenrigsministeren udfærdigede model skal borgmesteren efter ansøgning udstede identitetskort til personer, der er fyldt 15 år og har bopæl i kommunen«.

Hvad angår pligten til at være i besiddelse af et identitetsdokument, fastsættes det i lovens § 4, at politimyndigheden inden for sin jurisdiktion kan pålægge en farlig eller mistænkt person pligt til at være i besiddelse af et identitetskort og på begæring fremvise det for politiet.

Af disse bestemmelser kan udledes, at pligten til at være i besiddelse af identitetsdokument alene gælder farlige eller mistænkte personer — alle andre (der ikke er farlige eller mistænkte) har efter straffelovens § 651 kun pligt til på begæring at give myndighedsrepræsentanter oplysning om deres identitet, tilstand eller personlige forhold.

Udlændinge med lovligt ophold i landet har ret til at blive optaget i folkeregisteret i deres bopælskommune og til at få udstedt et identitetskort, der ikke er gyldigt til udrejse.

CYPERN

Efter lov om registrering af udlændinge (L.13 (I)/2006) kan enhver polititjenestemand i funktion, enhver repræsentant for registreringsmyndigheden og enhver anden person med skriftlig fuldmagt fra departementschefen for migration og folkeregistre forlange identitetskort fremvist af enhver. Enhver, som ikke på begæring fremviser identitetskort, overtræder dermed loven og kan idømmes fængsel på højst et år eller bøde på højst 1 000 pund eller begge dele. Efter politiloven (L.73(I)/2004), § 28) kan enhver polititjenestemand standse, anholde og kropsvisitere enhver person, som de ser eller mistænker for at udøve en ulovlig handling eller være i besiddelse af noget, hvortil der kræves en tilladelse i henhold til enhver gældende lov, og forlange en sådan tilladelse fremvist.

LETLAND

Ifølge regler vedtaget af Letlands ministerkabinet den 4. november 2002 (nr. 499), »Regler for Republikken Letlands

grænseområder« gælder, at enhver person efter det fyldte 15. år skal være i besiddelse af legitimation under ophold i grænseområdet (som kun er 2 km bredt, regnet fra statsgrænsen) langs Letlands landegrænse. Den lettiske lovgivning indeholder ingen andre bestemmelser, der indeholder en forpligtelse til altid at medføre legitimation.

LITAUEN

Der er ikke efter litauisk lov nogen pligt for hverken litauiske statsborgere eller EU-borgere til at medføre identitetspapirer og -dokumenter.

Efter § 17, stk. 5, i lov om statsgrænsen og beskyttelse af grænsen skal alle borgere i grænseområdet bære id-dokumenter.

Alle litauiske statsborgere, der er fyldt 16 år, skal være i besiddelse af et litauisk id-kort eller pas. Efter udlændingeloven skal alle EU-borgere være i besiddelse af id-dokumenter, og alle tredjelandstatsborgere skal være i besiddelse af og medføre id-dokumenter.

LUXEMBOURG

Udenlandske statsborgere skal til enhver tid bære deres opholdstilladelse på sig.

UNGARN

Efter § 61, stk. 3, i lov XXXIX fra 2001 om udlændinges indrejse og ophold i Ungarn skal alle udlændinge på begæring fremvise rejseudokumenter, opholdstilladelse eller legitimation for myndighederne.

MALTA

Udlændingeloven (kapitel 217) indeholder et krav om fremvisning af pas eller anden relevant dokumentation ved indrejse. Men der er ingen regel om, at der er pligt til altid at bære sådanne dokumenter på sig.

I praksis kan de maltesiske myndigheder dog anmode tredjelandstatsborgere om at fremvise sådanne dokumenter, når de skønner det nødvendigt. De forventes derfor altid at bære sådanne dokumenter på sig under ophold i Malta.

NEDERLANDENE

I Nederlandene skal enhver person efter det fyldte 14. år i henhold til lov om identificeringspligt (Wet op de identificatieplicht) kunne legitimere sig på begæring (identificeringspligt). Det samme gælder for udlændinge.

§ 4, stk. 21, i udlændingebekendtgørelsen (Vreemdelingenbesluit, eller »Vb«) fastsætter, hvilke dokumenter der kan bruges til at legitimere sig i Nederlandene efter udlændingelovens § 50, stk. 1. Der sondres mellem følgende personkategorier:

- udlændinge med lovligt ophold i kraft af en opholdstilladelse på begrænset eller ubegrænset tid
- udlændinge med lovligt ophold i egenskab af EU-borgere
- personer, der har indgivet ansøgning om den tidsbegrænsede opholdstilladelse, der udstedes til asylansøgere
- andre udlændinge end de ovenfor nævnte.

Der er helt konkret tale om følgende kategorier:

- a. Udlændinge med lovligt ophold i landet i kraft af en midlertidig eller permanent opholdstilladelse (udlændingelovens § 8, litra a)-d)) kan legitimere sig ved hjælp af den særlige opholdstilladelse, de har fået udstedt efter udlændingeforordningens tillæg 7a-7d.
- b. EU-borgere, EØS-borgere og schweiziske statsborgere med lovligt ophold i landet efter udlændingelovens § 8, litra e), kan legitimere sig med gyldigt nationalt pas eller identitetskort. Udlændinge med lovligt ophold i landet efter udlændingelovens § 8, litra e), som er familiemedlemmer til en EU-borger, EØS-borger eller schweizisk statsborger, men ikke har samme nationalitet som denne, kan legitimere sig ved hjælp af
 - gyldigt nationalt pas med det krævede indrejsevisum, hvis der er forløbet mere end tre måneder siden indrejsen
 - gyldigt nationalt pas med indrejsestempel, hvis der ikke er visumpligt, og hvis der er forløbet mindre end tre måneder siden indrejsen
 - gyldigt nationalt pas indeholdende de kompetente myndigheders attestering af, at der er ansøgt om opholdstilladelse, hvis der er forløbet mindre end seks måneder siden attestens udstedelse
 - opholdstilladelse efter reglerne i udlændingeforordningens tillæg 7e.
- c. Udlændinge, der har ansøgt om tidsbegrænset opholdstilladelse som asylansøgere, får efter udlændingeforordningens tillæg 7f på modtagelsescentret udstedt et identitetsdokument.

- d. Udlændinge, der lovligt opholder sig i landet efter udlændingelovens § 8, litra j), fordi de efter udlændingelovens § 64 ikke kan tilbagesendes, eller fordi deres tilbagesendelse er blevet udsat, vil som identitetsbevis få udstedt et opholdsdokument efter udlændingeforordningens tillæg 7f2 (et W2-dokument), såfremt de ikke allerede er i besiddelse af et dokument, der er gyldigt til grænsepassage.
- e. (formodede) Ofre for menneskehandel med lovligt ophold i landet efter udlændingelovens § 8, litra k), får udstedt et opholdsdokument efter udlændingeforordningens tillæg 7f2 (et W2-dokument), såfremt de ikke allerede er i besiddelse af et dokument, der er gyldigt til grænsepassage.
- f. Uledsagede mindreårige udlændinge, der afventer afgørelse om en ansøgning om forlængelse eller ændring af en tidligere udstedt opholdstilladelse, vil få udstedt et opholdsdokument efter udlændingeforordningens tillæg 7f2 (et W2-dokument), såfremt de ikke allerede er i besiddelse af et dokument, der er gyldigt til grænsepassage.
- g. Andre udlændinge.

For andre udlændinge gælder, at den krævede legitimation kan bestå i et dokument, der i henhold til udlændingebekendtgørelsen er gyldigt til indrejse i Nederlandene, eller et dokument, der er gyldigt til grænsepassage, herunder et gyldigt visum. Hvilke dokumenter der er gyldige til indrejse i Nederlandene, afgøres efter udlændingebekendtgørelsens § 2, stk. 3. Disse bestemmelser gælder ikke alene for udlændinge med ret til ophold i landet i det tilladte tidsrum, men også for udlændinge med ulovligt ophold i landet. W2-dokumenter må kun udstedes under ganske særlige omstændigheder, bl.a. i betragtning af, at den pågældende allerede har fået dispensation fra kravet om besiddelse af et pas.

Udlændingebekendtgørelsens § 2, stk. 4 indeholder en særlig regel for transitrejsende. For udlændinge med opholdstilladelse udstedt af et andet Schengen-land gælder, at de kan bevæge sig inden for Schengen-området uden visum i en periode på højst tre måneder. De skal i så fald være i besiddelse af gyldigt rejsedokument.

Udlændingelovens § 50

1. Grænsekontrol- og udlændingetilsynsmyndighederne har ret til at anholde en person for at fastslå den pågældendes identitet, nationalitet og opholdsret enten på grundlag af forhold og omstændigheder, der objektivt set giver anledning til rimelig mistanke om ulovligt ophold, eller med det formål at bekæmpe ulovlig grænsepassage. Enhver, der hævder at være nederlandsk statsborger, men ikke kan bevise det, kan blive underlagt de under punkt 2 og 5 omhandlede foranstaltninger. Bestemmelserne om, hvilke dokumenter en udlænding skal kunne fremvise som bevis for sin identitet, nationalitet og opholdsret, fastlægges i en anordning.

2. En anholdt person, hvis identitet ikke umiddelbart fastslås, kan føres til et nærmere bestemt forhørssted. Vedkommende kan holdes der i højst seks timer, forudsat at dette ikke omfatter noget tidsrum mellem midnat og kl. 9.00.

3. En anholdt person, hvis identitet umiddelbart kan fastslås, men som forekommer ikke at have lovligt ophold i landet eller ikke umiddelbart kan fastslås at have lovligt ophold i landet, kan føres til et nærmere bestemt forhørssted og holdes dér i højst seks timer, forudsat at dette ikke omfatter noget tidsrum mellem midnat og kl. 9.00.

4. Er der stadig begrundet mistanke om, at den anholdte ikke har lovligt ophold i landet, kan den i punkt 2 og 3 omhandlede frist af den ansvarshavende politiembedsmand forlænges med maksimalt 48 timer, når det skønnes nødvendigt af hensyn til efterforskningen.

5. Grænsekontrol- og udlændingetilsynsmyndighederne har beføjelse til at kropsvisitere den anholdte og gennemse den anholdtes personlige effekter.

6. Der vil ved anordning blive udstedt mere detaljerede bestemmelser om anvendelsen af ovennævnte regler.

§ 4, stk. 21, i udlændingebekendtgørelsen af 2000

1. De dokumenter, der er omhandlet i udlændingelovens § 50, stk. 1, sidste punktum, er følgende:

a. for udlændinge med lovligt ophold i landet jf. lovens § 8, litra a)-d): en attest udstedt af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med en ministerialanordning

b. for udlændinge med lovligt ophold i landet, jf. lovens § 8, litra e): gyldigt nationalt pas eller identitetskort, hvis de har statsborgerskab i et af de i § 8, stk. 7, nr. 1, nævnte lande, og såfremt dette ikke er tilfældet:

1°. gyldigt nationalt pas med det krævede indrejsevisum, hvis der er forløbet mindre end tre måneder siden indreisen

2°. gyldigt nationalt pas med indrejsestempel, såfremt der ikke er visumpligt og der er forløbet mindre end tre måneder siden indreisen

3°. gyldigt nationalt pas med en attest udstedt af de kompetente myndigheder, efter § 8, stk. 13, nr. 4, såfremt der er forløbet mindre end seks måneder siden attestens udstedelse

4°. opholdsdokument udstedt af de kompetente myndigheder jf. § 8, stk. 13, nr. 5, eller § 8, stk. 20, nr. 1

c. for asylansøgere, der har indgivet ansøgning om midlertidig opholdstilladelse efter lovens § 28: en attest udstedt af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med en ministerialanordning

d. for andre udlændinge end de under c nævnte, der lovligt opholder sig i landet efter lovens § 8, litra f), s), h), j) eller k), men ikke er i besiddelse af et gyldigt grænsepassagedokument som foreskrevet i loven: en attest udstedt af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med ministerialanordningen med et tillæg angående den pågældendes opholdsret, jf. § 4, stk. 29, nr. 3

e. for andre udlændinge: et gyldigt indrejседokument som foreskrevet af loven eller et dokument, der er gyldigt til grænsepassage, hvori det krævede visum er registreret eller indeholdende en påtegning om den pågældendes opholdsretlige status.

2. Til børn under 12 år udstedes kun de under 1 a og 1 b nævnte dokumenter, medmindre ministeren finder, at de har rimelig interesse i at få udstedt et andet dokument.

3. Det under punkt 1 a-d nævnte dokument indeholder en anmærkning om, hvorvidt den pågældende udlænding har ret til at arbejde i landet, og hvorvidt der ifølge udlændingearbejdsloven kræves arbejdstilladelse.

4. Såfremt ophold i Nederlandene for de under punkt 1 a eller b omhandlede udlændinge er underlagt nogen begrænsning efter lovens § 3, stk. 4, nr. 4, vil der i dokumentet blive indføjet en anmærkning om, at »behov for tilskud fra det offentlige kan have konsekvenser for opholdsretten«.

ØSTRIG

§ 2 i lov om pasreglement for østrigske borgere (pasloven af 1992), bekendtgjort i den østrigske statstidende (BGBl.) 1992/839, som ændret ved bekendtgørelse i BGBl. nr. I 2006/44

Indrejse og udrejse

1) Medmindre andet gælder i henhold til mellemstatslige aftaler eller international praksis, skal østrigske statsborgere være i besiddelse af gyldigt rejsedokument (pas eller dermed sidestillet dokument) ved indrejse i og udrejse af østrigsk område. Uanset vedkommendes forpligtelser efter lovens § 24, stk. 1, kan en østrigsk statsborger, som ikke er i besiddelse af et gyldigt rejsedokument, men som kan godtgøre sit statsborgerskab og sin identitet, ikke nægtes indrejse.

2) I det omfang, den østrigske regering har bemyndigelse til at indgå mellemstatslige aftaler jf. den østrigske forfatnings § 66, stk. 2, kan den med henblik på at lette udlandsrejser indgå internationale aftaler, der giver borgerne mulighed for at rejse til andre stater og indrejse i Østrig med andre dokumenter end de i punkt 1 nævnte. Forudsat at de letter rejser til grænseområder i Østrigs nabolande, kan sådanne aftaler indeholde bestemmelser om, at sådanne lempelser kun gælder for østrigske statsborgere med bopæl eller ophold i Østrigs grænseområder.

Aftaler efter paslovens § 2, stk. 2:

- Aftale mellem Republikken Østrig og Den Socialistiske Forbundsrepublik Jugoslavien (nu Republikken Slovenien), BGBl. nr. 379/1968 som ændret ved bekendtgørelse i BGBl. nr. 143/1996 — se § 3, 4 og 7 (under revision).
- Aftale mellem Republikken Østrig og Det Schweiziske Forbund om grænsepassage ved lokal grænsetrafik, BGBl. nr. 164/1974 — se § 2-4 og 7-9.

§ 15 i lov om fremmedpoliti, udstedelse af dokumenter til udlændige og udstedelse af indrejsedokumenter (fremmedpolitiloven af 2005), BGBl. I nr. 100/2005

Betingelse for ret til indrejse i Østrig

1) Medmindre andet gælder i henhold til østrigsk lov, internationale aftaler eller international praksis, skal udlændinge være i besiddelse af gyldigt rejsedokument ved indrejse i Østrig (paspligt).

Andre rejsedokumenter omfattet af bestemmelsen i fremmedpolitilovens § 15, stk. 1:

- Udlændingepas (lovens §§ 88-93)
- Rejsedokumenter i henhold til konvention (§ 94)
- Identitetskort med foto for personer, der nyder godt af bestemte privilegier og immuniteter (§ 95)
- Nødpas udstedt til EU-borgere (§ 96)
- Rejsedokumenter udstedt med henblik på udsendelse af tredjelandsstatsborgere (§ 97)

§ 16 i fremmedpolitiloven af 2005, BGBl. I nr. 100/2005

Almindelige regler om paspligten

1) Hvis den offentlige interesse, navnlig i relation til pas, udlændinge- og udenrigspolitiske hensyn, tilsiger det, har den østrigske indenrigsminister beføjelse til i samråd med udenrigsministeren at udstede en forordning om, at bestemte typer rejsedokumenter udstedt af tredjelande ikke opfylder paspligten.

2) Udlændinge påført andre personers rejsedokumenter kan kun indrejse i og udrejse fra landet under ledsagelse af indehaveren af det rejsedokument, de er påført. Dette gælder ikke ved foranstaltninger truffet som led i udsendelse eller udvisning efter lovens kapitel 5-10.

3) Udlændinge, der rejser på et kollektivt pas, opfylder paspligten, men de kan kun indrejse i og udrejse fra Østrig sammen. Hvert medlem af gruppen skal være i besiddelse af et identitetsdokument. Dette gælder ikke ved foranstaltninger truffet som led i udsendelse eller udvisning efter lovens kapitel 5-10.

§ 17 i udlændingepolitiloven af 2005 (FPG), BGBl. I nr. 100/2005

Lempelse af paspligten

1) I det omfang, hvor den østrigske regering har bemyndigelse til at indgå mellemstatslige aftaler, jf. den østrigske forfatnings § 66, stk. 2, kan den på gensidighedsbasis indgå aftale om, at udlændinge underlagt paspligt har ret til indrejse og midlertidigt ophold samt udrejse fra Østrig med andre rejsedokumenter end dem, der foreskrives i § 15, stk. 1, og § 16, stk. 3. Sådanne udlændinge anses for at opfylde paspligten.

2) Aftaler indgået som omhandlet under punkt 1, der tager sigte på at lette rejser til Østrigs grænseområder, kan indeholde bestemmelse om, at udlændinge, der er indrejst i landet med et sådant rejsedokument, har lov til at opholde sig i Østrigs grænseområder. I sådanne tilfælde kan den internationale aftale også fastsætte, at det dokument, der giver ret til indrejse og midlertidigt ophold i samt udrejse af landet, skal være påtegnet af en østrigsk myndighed.

3) Hvis den offentlige interesse tilsiger det, har den østrigske indenrigsminister beføjelse til i samråd med udenrigsministeren at udstede en forordning om, at visse udlændinge underlagt paspligt har ret til indrejse og midlertidigt ophold i samt udrejse af Østrig på andre dokumenter. Sådanne udlændinge anses for at opfylde paspligten.

4) EØS-borgere og schweiziske statsborgere kan også opfylde paspligten ved at fremvise identitetskort og har ret til indrejse og midlertidigt ophold samt udrejse af landet på et sådant rejsedokument.

Aftaler indgået efter fremmedpolitilovens § 17, stk. 1:

Aftale mellem deltagerne i Den Nordatlantiske Traktat om retsstillingen for NATO-styrker, BGBl. III nr. 135/1998, som ændret ved bekendtgørelse i BGBl. III nr. 96/1999, sammenholdt med aftale mellem deltagerne i Den Nordatlantiske Traktat om retsstillingen for styrker tilhørende deltagerne i NATO og Partnerskab for Fred m.v., BGBl. III nr. 136/1998, som ændret ved bekendtgørelse i BGBl. III nr. 178/1998 — se artikel III, stk. 1, i aftalen om retsstillingen for NATO-styrker.

Aftaler efter fremmedpolitilovens § 17, stk. 2: (se aftaler efter paslovens § 2, stk. 2).

§ 18 i fremmedpolitiloven af 2005, BGBl. I nr. 100/2005

Undtagelser fra paspligten

1) Der er ikke paspligt for udlændinge

1. for hvilke der er udstedt en overtagelseserklæring (§ 19)

2. der har fået udstedt en midlertidig opholdstilladelse efter lov om etablering og midlertidigt ophold i Østrig i tilfælde, hvor den pågældende udlænding ikke er i besiddelse af noget rejsedokument, eller

3. under gennemrejse (§ 48).

2) Udlændinge, der har fået anerkendt en asylret eller ret til beskyttelse i Østrig, og som ikke er i besiddelse af noget gyldigt rejsedokument, men umiddelbart kan bevise deres identitet, må ikke nægtes indrejse i landet, uanset hvilket ansvar de måtte have efter §§ 120 og 121.

Fremmedpolitilovens § 19 — overtagelseserklæring

1) En overtagelseserklæring udstedes efter anmodning fra en kompetent myndighed i en anden stat, når en udlænding udvises fra denne stat til Østrig, og Østrig har pligt til at overtage den pågældende efter en international aftale (stk. 4), en EU-overenskomst eller international praksis.

2) Overtagelseserklæringen skal udtrykkeligt være betegnet sådan og skal angive den pågældende udlændings identitet og nationalitet.

3) Medmindre andet gælder i henhold til en international aftale eller EU-overenskomst, skal der i overtagelseserklæringen fastsættes en gyldighed, der stemmer overens med den tid, det tager at udsende den pågældende udlænding, og for indrejse i Østrig skal der angives et bestemt grænseovergangssted eller et bestemt sted i den anden stat.

4) I det omfang, hvor den østrigske regering har bemyndigelse til at indgå mellemstatslige aftaler, jf. den østrigske forfatnings § 66, stk. 2, kan den på gensidighedsbasis indgå aftale om, at personer, der er ulovligt indrejst i en anden stat eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse i eller midlertidigt ophold i denne stat, har lov til at genindrejse i Østrig (tilbageoverenskomst).

§ 23 i udlændingepolitiloven af 2005, BGBl. I, nr. 100/2005

Lægeattest

1) For at forebygge sundhedsrisici har det østrigske sundheds- og kvindeministerium bemyndigelse til at udstede forordninger, hvori det udpeger bestemte stater, hvor der er en væsentligt øget risiko for smitte med

1. en indberetningspligtig sygdom, der let kan overføres ved almindelig social kontakt (alvorlig sygdom som defineret i den østrigske epidemilov af 1950, BGBl. nr. 186/1950)

2. enhver anden alvorlig infektionssygdom, der ikke er indberetningspligtig, eller

3. indberetningspligtig tuberkulose, jf. § 3 i den østrigske tuberkuloselov (BGBl. nr. 127/1968)

og dermed risiko for, at et stort antal personer udsættes for en vedvarende, alvorlig sundhedsfare

2) Udlændinge, der midlertidigt har haft ophold i en stat udpeget i en sådan forordning i de seks måneder, der går umiddelbart forud for deres indrejse i Østrig, har ret til at få udstedt visum på betingelse af, at de kan fremvise en lægeattest om, at de er fri for de i forordningen nævnte sygdomme.

3) Forordningen skal fastlægge, hvilke sygdomme der er tale om, samt lægeattestens indhold og gyldighed.

POLEN

Polen har ikke indført nogen særlige forskrifter med krav om, at man skal være i besiddelse af og medføre identitetspapirer og -dokumenter.

PORTUGAL

§ 2, stk. 1, i lov nr. 5/95 af 21. februar 1995 (om legitimationspligt) fastsætter, at alle borgere efter det fyldte 16. år skal bære identitetsdokumenter på sig, når de befinder sig på offentlig vej, offentligt tilgængelige steder eller steder underlagt politiopsyn.

Lovens § 2, stk. 2, fastsætter, at følgende dokumenter anses for at være identitetsdokumenter:

- a) for portugisiske statsborgere: identitetskort eller pas
- b) for EU-statsborgere: opholdstilladelse eller pas
- c) for tredjelandstatsborgere: opholdstilladelse for udlændinge eller pas.

SLOVENIEN

Udlændinge skal kunne legitimere sig ved hjælp af udenlandsk rejsedokument, personligt identitetskort eller andet dokument foreskrevet i den pågældendes hjemland som bevis for identitet, rejsedokument for udlændinge, personligt identitetskort for udlændinge, grænseoverskridende identitetskort eller andet offentligt dokument udstedt af en statslig myndighed, der indeholder et foto, og på grundlag af hvilket identiteten kan fastslås. Udlændinge skal på begæring af politiet legitimere sig ved hjælp af de ovennævnte dokumenter og fremvise dokumentation for, at de lovligt er indrejst og opholder sig i Republikken Slovenien (§ 75 Ztuj-1-UPB3, Ur. l. RS (Sloveniens statstidende) nr. 107/2006).

Udlændinge kan idømmes bøde på 20 000 SIT (83,46 EUR), hvis de ikke på politiets begæring fremviser bevis for, at de har ret til indrejse og ophold i landet, eller på politiets begæring legitimerer sig (§ 97, stk. 3 og 4, i Ztuj).

SLOVAKIET

I tilfælde af, at grænsekontrollen ved de indre grænser ophæves, kan medlemsstaterne i henhold til Schengen-grænsekodexens artikel 21, litra c) og d), i deres lovgivning indføre en forpligtelse til at være i besiddelse af eller medbringe papirer og dokumenter samt meldepligt for tredjelandstatsborgere, der opholder sig i en medlemsstat, jf. Schengen-konventionens artikel 22. Efter ophævelse af grænsekontrollen vil tredjelandstatsborgeres forpligtelse til (ligesom slovakiske statsborgere) at være i besiddelse af gyldigt rejsedokument (samt et visum, hvis det kræves, identitetskort eller opholdstilladelse) ved ophold i Slovakiet

sandsynligvis blive opretholdt. Kravet om, at udlændinge skal lade sig registrere, jf. § 49, stk. 2, i lov nr. 48/2002 Sml., vil også blive opretholdt.

FINLAND

Udlændingelovens (lov nr. 301/2004) § 13 — Pas

Ved indrejse og ophold i Finland skal udlændinge være i besiddelse af gyldigt pas udstedt af myndighederne i deres hjemland eller opholdsland, og dette pas skal på begæring fremvises for grænsekontrolmyndighederne eller for politiet.

Der er ikke efter finsk ret nogen pligt til at bære papirer og dokumenter på sig under ophold i landet.

SVERIGE

Udlændingelovens § 9 fastsætter følgende:

§ 9

En udlænding, der opholder sig i Sverige, har pligt til på politiets begæring at fremvise pas eller anden dokumentation for sin ret til ophold i Sverige. Udlændinge har også pligt til at efterkomme indkaldelser fra indvandringsstyrelsen eller politiet og give oplysninger om deres ophold i Sverige. En udlænding, der ikke efterkommer en sådan indkaldelse, kan afhentes af politiet. Hvis det på grundlag af den pågældende udlændings personlige forhold eller andre omstændigheder kan antages, at denne indkaldelse ikke vil blive efterkommet, kan vedkommende afhentes uden forudgående indkaldelse.

I den kontrol, der gennemføres, har kystvagten pligt til at samarbejde med politiet, primært gennem sin egen kontrolvirksomhed i relation til søtrafikken. Foretages kontrollen af kystvagten, er der pligt til at fremvise pas eller andet dokument for kystvagten.

Kontrol foretaget efter bestemmelserne i første og andet afsnit må kun gennemføres, hvis der er rimelig grund til at antage, at den pågældende udlænding ikke har ret til ophold i Sverige, eller hvis der består andre, særlige grunde til at kontrollere vedkommende.

RUMÆNIEN

Udlændingelovens (lov nr. 194/2002) § 104 fastsætter, at

- 1) udlændinge legitimerer sig og beviser deres ret til ophold i Rumænien ved hjælp af en opholdstilladelse, der tillige angiver varigheden af opholdet og begrundelsen herfor

- 2) opholdstilladelsens indehaver har pligt til altid at bære den på sig, ikke overgive den til andre og på begæring fremvise den for de kompetente myndigheder.

ISLAND

Islandske statsborgere har ingen lovfæstet pligt til at bære identitetspapirer eller dokumenter på sig. Efter politilovens § 15, stk. 5, kan politiet dog anmode en person (islandsk statsborger eller udlænding) om at oplyse sit navn, cpr-nummer og bopæl og legitimere sig med identitetsdokument.

Efter udlændingelovens (lov nr. 96/2002) § 5, stk. 1, skal enhver udlænding ved indrejse i Island, medmindre andet gælder ifølge regler udstedt af justitsministeren, være i besiddelse af pas eller andet identitetsdokument anerkendt som rejsedokument. Efter lovens § 53 skal enhver udlænding på begæring af politiet legitimere sig ved hjælp af identitetsdokument og give oplysninger, hvis det skønnes nødvendigt for at fastslå vedkommendes identitet og ret til ophold i Island.

Justitsministeriet kan bestemme, at andre udlændinge end danske, finske, norske og svenske statsborgere skal bære pas

eller andet identitetsdokument på sig under hele deres ophold i Island. Ministeren kan give andre udlændinge dispensation fra denne forpligtelse.

Som nævnt ovenfor, har de islandske myndigheder tilstrækkelige beføjelser til at pålægge en udlænding pligt til at være i besiddelse af eller medføre papirer og dokumenter ved både indrejse og ophold i landet. Ophævelsen af grænsekontrollen ved de indre grænser har ingen virkning for implementeringen af disse bestemmelser.

NORGE

Indvandringslovens (lov nr. 64 af 24. juni 1988 om udenlandske statsborgeres indrejse og ophold i Norge) § 44, stk. 1, fastsætter følgende:

På begæring af politiet skal enhver udlænding legitimere sig og give oplysninger, hvor det er nødvendigt for at fastslå vedkommendes identitet og ret til ophold i Norge.

Udlændinge har som følge heraf pligt til at være i besiddelse af og medføre identitetsdokumenter. Denne pligt gælder ikke for norske statsborgere.

Meddelelse i henhold til artikel 37 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks)

Tredjelandstatsborgeres pligt til at anmelde deres tilstedeværelse på en medlemsstats område i medfør af artikel 21, litra d)

(2008/C 18/04)

BELGIEN

Denne pligt er nærmere fastsat i følgende:

- Artikel 5 i lov af 15. december 1980 om indrejse, ophold, etablering og udvisning af udlændinge:

»Udlændinge, der ikke opholder sig i en bolig, hvor de i henhold til loven skal registreres som rejsende, skal lade sig registrere i forvaltningen i den kommune, hvor de opholder sig, inden tre arbejdsdage efter deres ankomst til Kongeriget Belgien, medmindre de tilhører en af de kategorier af udlændinge, som kongen har fritaget for denne pligt.

Kongen træffer beslutning om registreringsformen og det dokument, der udstedes efter registreringen, og som beviser, at der er sket en registrering.«

- Artikel 18 i kongelig bekendtgørelse af 8. oktober 1981 om indrejse, ophold, etablering og udvisning af udlændinge:

»Pligten til at lade sig registrere hos de lokale myndigheder finder ikke anvendelse på:

1. Udlændinge, der indlægges til behandling på et hospital eller lignende under deres besøg i Belgien.
2. Udlændinge, der er fængslet eller anbragt i en social institution.«

- Artikel 27 i kongelig bekendtgørelse af 8. oktober 1981 om indrejse, ophold, etablering og udsendelse af udlændinge:

»Forældre til udenlandske børn under 15 år eller de institutioner, der er ansvarlige for dem, skal registrere dem hos de lokale myndigheder.«

- Artikel 28 i kongelig bekendtgørelse af 8. oktober 1981 om indrejse, ophold, etablering og udvisning af udlændinge:

»Udlændinge, der lever i campingvogne, biler eller både, skal lade sig registrere inden for den fastsatte frist på listen over udlændinge i den kommune, hvorfra de ønsker at modtage officielle meddelelser. De lokale myndigheder er ansvarlige for udstedelse af et dokument, der anerkender dem på listen over udlændinge, der er registreret i den pågældende kommune.«

BULGARIEN

Tredjelandstatsborgeres pligt til at anmelde deres tilstedeværelse på en medlemsstats område, jf. artikel 22 i Schengen-konventionen, er fastsat i lov om udenlandske statsborgere i Republikken Bulgarien:

Artikel 18, stk. 1: »Udenlandske statsborgere skal ved indrejse i Republikken Bulgarien udfylde et adressekort i overensstemmelse med den model, indenrigsministeriet har godkendt, og hvorpå de angiver formålet med deres besøg og den adresse, de vil opholde sig på.«

TJEKKIET

Tredjelandstatsborgeres pligt til at anmelde deres tilstedeværelse på Den Tjekkiske Republiks område i medfør af bestemmelserne i Schengen-konventionens artikel 22 er fastsat i lov nr. 326/1999 Sml. om udlændinges ophold på Den Tjekkiske Republiks område (kapitel VII, §§ 93-102 om udlændinges pligt til at anmelde deres ophold på Den Tjekkiske Republiks område).

I henhold til loven har udlændinge pligt til at anmelde deres tilstedeværelse på Den Tjekkiske Republiks område hos politiet inden tre dage fra deres ankomst.

DANMARK

Danmark har valgt ikke at gennemføre Schengen-konventionens artikel 22.

Udlændingeloven og udlændingebekendtgørelsen indeholder ikke bestemmelser om tredjelandstatsborgeres pligt til at anmelde deres tilstedeværelse i landet ved indrejse fra et andet Schengen-land.

TYSKLAND

Tredjelandstatsborgere har pligt til at anmelde deres tilstedeværelse på en medlemsstats område i overensstemmelse med artikel 22 i Schengen-konventionen. En sådan anmeldelsespligt

er i Tyskland fastlagt i § 11, § 14 og § 16 i Melderechtsrahmengesetz og i de tilsvarende bestemmelser i delstaternes love om anmeldelse.

Ifølge Melderechtsrahmengesetz og de i så henseende enslydende love i delstaterne består der en generel anmeldelsespligt ved tilflytning til en bopæl i Tyskland (tilmeldelsespligt) og en anmeldelsespligt ved fraflytning til udlandet (frameldelsespligt). Anmeldelsespligten skal efterkommes inden for en/to uger efter en indflytning eller efter en udflytning, ved hvilken bopælen i Tyskland opgives. De ansvarlige myndigheder er de kommunale registreringsmyndigheder.

Den generelle anmeldelsespligt gælder såvel for tyskere som for udlændinge. Der skelnes ikke mellem EU-udlændinge og tredjelandstatsborgere.

Den særlige anmeldelsespligt for indlogeringsfaciliteter og for sygehuse og plejehjem berøres ikke af den generelle anmeldelsespligt.

ESTLAND

I medfør af artikel 9 i lov om statsgrænserne (offentliggjort i Estlands statstidende (*Riigi Teataja*) I 1994, 54, 902; 2006, 26, 191) kan statsgrænsen passeres via grænsekontrolsteder. Det er derfor ikke nødvendigt at anmelde sin tilstedeværelse.

GRÆKENLAND

I artikel 87, stk. 1 og 2, i lov 3386/2005 fastsættes det, at tredjelandstatsborgere straks ved indreisen i Grækenland skal anmelde deres ankomst til de personer, der forestår deres indlogering, ved fremvisning af pas eller andre rejsedokumenter, der er godkendt af internationale konventioner, et indrejsevisum eller en opholdstilladelse. Personer, der forestår indlogering eller sørger for en midlertidig bopæl, skal straks melde de pågældende udlændinges ankomst og afrejse til politimyndighederne og det kompetente udlændinge- og indvandringskontor. Udlændinge og andre personer, der overtræder de relevante bestemmelser, kan idømmes bøder på 1 500-3 000 EUR.

SPANIEN

I henhold til spansk lov skal tredjelandstatsborgere i visse tilfælde anmelde deres indrejse i landet.

I artikel 12 i kongelig bekendtgørelse 2393/2004 af 30. december 2004 om vedtagelse af gennemførelsesbestemmelserne til organisk lov 4/2000 af 11. januar 2000 om udlændinges rettigheder og friheder i Spanien og deres sociale integration fastsættes følgende:

»1. Udlændinge, der ankommer til Spaniens område, og som kommer fra et land, som Spanien har undertegnet en aftale

om fjernelse af grænsekontrollen med, skal anmelde deres indrejse til de spanske politimyndigheder.

2. Hvis dette ikke sker ved indreisen, skal det ske inden tre arbejdsdage fra datoen for indreisen på en national politistation eller et udlændingekontor.«

FRANKRIG

I fransk lovgivning er denne pligt fastsat i artikel L. 531-2, R. 211-32, R.211-33, R.212-5 og R.212-6 i CESEDA (Code de l'entrée et du séjour des étrangers et du droit d'asile — lov om udlændinges indrejse og ophold og asylret), hvori det fastsættes, at tredjelandstatsborgere skal anmelde deres ankomst ved indrejse til moderlandet Frankrig.

ITALIEN

Oplysningerne vil blive offentliggjort senere.

CYPERN

I forordning 242/72, som ændret, udstedt i medfør af lov om udlændinge og indvandring, kapitel 105, som ændret, stk. 35 og 36, fastsættes det, at en udlænding, der ankommer til Republikken Cypern, inden syv dage fra ankomsten skal møde op på registreringskontoret i det registreringsdistrikt, hvori den pågældende har til hensigt at tage bopæl eller har sin planlagte bopæl, hvorefter der i medfør af samme bestemmelse skal udstedes et registreringsdokument.

LETLAND

Tredjelandstatsborgere, skal, når de ansøger om permanent eller midlertidig opholdstilladelse i Republikken Letland, melde deres opholdssted.

LITAUEN

Der består ikke pligt for tredjelandstatsborgere til at melde deres tilstedeværelse på Litauens område i medfør af bestemmelserne i artikel 22 i Schengen-konventionen.

LUXEMBOURG

Tredjelandstatsborgere skal melde deres tilstedeværelse i landet inden tre dage til den kommune eller det hotel, hvor de opholder sig.

UNGARN

I artikel 88 i lov XXXIX af 2001 om udlændinges indrejse og ophold fastsættes det, at udlændinge har pligt til at give fremmedpolitiet meddelelse om, hvor de har bolig.

MALTA

På nuværende tidspunkt skal tredjelandsstatsborgere kun opfylde de indrejsekrav, der er fastsat i lov om indvandring (kapitel 217) og afledt ret. De i artikel 22 i Schengen-konventionen fastsatte retsfor skrifter skal vedtages, inden Malta kan komme med i Schengen-området.

NEDERLANDENE

I artikel 4.4 i bekendtgørelsen om udlændinge fastsættes det, at en udlænding, der indrejser i eller forlader Nederlandene via en ydre grænse, skal melde sig ved et grænseovergangssted ved den ydre grænse i åbningstiden til en embedsmand med ansvar for grænsekontrol. Ministeren kan under visse omstændigheder indrømme undtagelser fra dette krav. Det foregående finder ikke anvendelse på borgere i Benelux-landene.

I forbindelse med betinget indrejse kan der også stilles krav om registrering. For så vidt angår registreringskravene indebærer de principielt, at den pågældende skal anmelde sin indrejse inden tre dage til fremmedpolitiet ved det regionale politi i den kommune, hvor udlændingen opholder sig. Hvis en udlænding, fordi der er tale om en lørdag, søndag eller offentlig helligdag, ikke kan efterkomme kravet om registrering inden tre dage, vil følgende blive anført på grænseovergangsdokumentet: »Anmeldelse skal ske senest den (dato)«.

I artikel 4.39 i bekendtgørelsen om udlændinge fastsættes det også, at en udlænding uden lovligt ophold straks skal melde sig personligt til politimesteren ved det regionale politi i den kommune, hvor vedkommende opholder sig.

I artikel 4.47 i bekendtgørelsen om udlændinge fastsættes følgende:

- »1. En udlænding, der som defineret i stk. 8, litra i), i loven lovligt opholder sig i og er ankommet til Nederlandene med henblik på et ophold på over tre måneder, skal personligt anmelde sin ankomst i Nederlandene senest tre dage efter denne til politimesteren ved det regionale politi i den kommune, hvor den pågældendes bopæl er.
2. Ved beregningen af den tre måneders periode, der er omhandlet i stk. 1, vil der blive taget hensyn til tidligere ophold i Nederlandene inden for en seks måneders periode umiddelbart før ankomsten.
3. Hvis en udlænding er under 12 år, skal den person, den pågældende bor eller opholder sig hos foretage anmeldelsen.«

I artikel 4.48 i bekendtgørelsen om udlændinge fastsættes følgende:

- »1. En udlænding, der som defineret i stk. 8, litra i), i loven lovligt opholder sig i og er ankommet til Nederlandene med henblik på et ophold på højst tre måneder, skal personligt anmelde sin ankomst i Nederlandene senest tre dage efter denne til politimesteren ved det regionale politi i den kommune, hvor den pågældendes bopæl er.
2. Kravet om registrering i medfør af foregående stykke af en udlænding under 12 år hviler på den person, den pågældende udlænding bor eller opholder sig hos.
3. Stk. 1 finder ikke anvendelse på udlændinge, der tager ophold på et hotel eller lignende, hvis ejer, beboer eller leder ved kommunale forskrifter er forpligtet til at meddele de berørte myndigheder, at vedkommende stiller overnattingsfaciliteter til rådighed for enkeltpersoner.«

I artikel 4.49 i bekendtgørelsen om udlændinge fastsættes følgende:

- »1. En udlænding, der er i besiddelse af et visum eller et dokument til passage af grænserne, hvor den kompetente myndighed har anført en bemærkning om, at vedkommende skal melde sig hos fremmedpolitiet i Nederlandene, skal inden tre dage efter ankomsten til Nederlandene personligt melde sig hos politimesteren ved det regionale politi i den kommune, der er anført i påtegningen.
2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på statsborgere i en stat, der er part til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og schweiziske statsborgere.«

I artikel 4.50 i bekendtgørelsen om udlændinge fastsættes følgende:

- »1. En udlænding, der kommer til Nederlandene for at søge arbejde som sømand om bord på et skib, skal inden tre dage fra ankomsten til Nederlandene personligt melde sig hos politimesteren ved det regionale politi i den kommune, hvor den pågældende søger arbejde.
2. Stk. 1 finder ikke anvendelse på statsborgere i en stat, der er part til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde og schweiziske statsborgere.«

ØSTRIG

§ 5 i Østrigs forbundslov om pligten til at registrere hos politiet (lov om anmeldelse af 1991 — MeldeG), Østrigs statstidende 1992/9 i udgave I 2006/45.

Ophold på hotel

»1. Enhver, der tager ophold som gæst på et hotel, skal, uafhængigt af hvor lang tid den pågældende bliver der, snarest lade sig registrere i gæstebogen og under alle omstændigheder inden 24 timer efter ankomsten.

2. Enhver, der forlader et hotel som gæst, skal have sin registrering annulleret ved hjælp af en anmærkning i gæstebogen fra 24 timer forud for afrejsen til umiddelbart forud for afrejsen.

3. Deltagere i arrangerede ture på mindst otte personer er med undtagelse af gruppens leder fritaget for pligten til at registrere som anført i stk. 1 og 2, hvis gruppelederen ved ankomsten til indlogeringsstedet giver værten eller dennes repræsentant en kollektiv liste med navn og nationalitet og — i tilfælde af udenlandske gæster — rejsedokumenttype og -nummer samt myndighed, der har udstedt det, for hele gruppen. Denne bestemmelse finder kun anvendelse, hvis gruppen ikke indlogerer sig på det samme hotel i mere end en uge.

4. Hvis indlogeringen på hotel varer mere end to måneder, skal gæsten også registreres hos registreringsmyndighederne. Registreringen skal ske senest på tredjedagen, efter at de to måneder er gået, ellers finder bestemmelserne i § 3 og 4 alt andet lige anvendelse.«

§ 6 i Østrigs forbundslov om pligten til at registrere hos politiet (lov om anmeldelse af 1991 — MeldeG), Østrigs statstidende 1992/9 i udgave I 2006/45.

»Udlændinge, der har pligt til at registrere, og som har aflønnet beskæftigelse på Republikken Østrigs område, hvortil der kræves en officiel tilladelse, skal uanset pligten til at registrere i medfør af § 5 også lade sig registrere hos og have deres registrering annulleret hos de indberettende myndigheder. Bestemmelserne i § 3 og 4 finder alt andet lige anvendelse.«

§ 3 Lov om anmeldelse (MeldeG) — indlogering i lejlighed — registrering

»1. Enhver, der indlogerer sig i en lejlighed, skal registreres hos registreringsmyndigheden senest tre dage herefter.

2. Registreringsformularen skal udfyldes fuldstændigt for hver person, der skal registreres. Hvis lejligheden findes i en ejendom med en række adresser, skal dens betegnelse i medfør af § 14, stk. 2, i den østrigske postlov af 1997 anvendes.

3. Til registreringen af en person, der indlogerer sig, kræves en behørigt udfyldt registreringsformular og offentlige notardokumenter, hvoraf personens identitetsoplysninger fremgår (§ 1, stk. 5a) — ud over nummeret i bopælsregistret. Den pågældende er forpligtet til at samarbejde om at fastslå sin identitet. Hvis den pågældende person registrerer stedet som sin hovedbopæl, og

hvis vedkommende allerede har registreret et andet sted på Republikken Østrigs område som sin hovedbopæl, skal der samtidig foretages en annullering eller ændring af sidstnævnte registrering på det kompetente registreringskontor for hovedbopælen.

4. Registreringskontoret skal bekræfte registreringen og om nødvendigt eventuelle ændringer eller annulleringer af registreringen skriftligt. Dette sker ved at foretage registreringen på en kopi, der viser registreringerne fra den samlede database — eller på anmodning af den registreringspligtige — på en kopi, der viser de senest ændrede registreringsdata. Hvis der under en registrering foretages en ændring af registreringen på et registreringskontor, der er kompetent ifølge stk. 3, er dette kontor ansvarligt for at foretage ændringer i det centrale bopælsregister. Det berørte registreringskontor (stk. 1) skal have mulighed for at få adgang til det centrale bopælsregister med henblik på at få oplysninger.«

§ 4 MeldeG — Ophold i lejlighed — annullering af registrering

»1. Enhver, der ophører med at have ophold i en lejlighed, skal have sin registrering annulleret på registreringskontoret inden for tre dage før eller herefter.

2. Forudsat at den registreringspligtige har fremlagt dokumentation for sin identitet, kan registreringen også annulleres på det registreringskontor, der er ansvarligt for registreringen, når der foretages en registrering.

3. Der skal behørigt udfyldes en registreringsformular for hver person, hvis registrering skal annulleres.

4. Registreringskontoret skal skriftligt bekræfte annulleringen af registreringskopien i den samlede database (§ 16) for den berørte part eller på dennes anmodning på den kopi af registreringsdataene, der senest er blevet ændret, ved hjælp af det registreringsdokument, der gives til den registreringspligtige, som dokumentation for, at registreringen er annulleret. Hvis annulleringen af registreringen sker på et registreringskontor, der er kompetent i medfør af stk. 2 eller § 3, stk. 3, er dette registreringskontor ansvarligt for at foretage ændringen i det centrale bopælsregister. Det berørte registreringskontor (stk. 1) skal have adgang til det centrale bopælsregister med henblik på at få oplysninger.«

§ 1 MeldeG — Definitioner af begreber

»5a. Identitetsoplysninger er navn, køn, fødselsdato og -sted (by, dato, provins, hvis i Østrig, og stat, hvis i udlandet), bopælsregistreringsnummer (nummeret i det centrale bopælsregister) og nationalitet. I tilfælde af udlændinge deres rejsedokumenters type og nummer, kontor, der har udstedt dem, og datoen herfor samt hvilken stat de er udstedt i.«

§ 11 MeldeG — Ændring af de registrerede oplysninger

»2. En ændring af registreringen skal ske inden en måned, hvis de ændringer, der er omhandlet i stk. 1 og stk. 1a, er sket i udlandet, eller hvis hovedbopælen ændres til opholdssted eller ikke længere tjener som bolig, uden at dette sker i forbindelse med en klageprocedure. (§ 17). I forbindelse med ændringen af registreringen af det nye opholdssted skal den person, på hvem der påhviler registreringspligt, fremvise dokumentation, der viser, at der er foretaget en ændring af registreringen for så vidt angår den tidligere hovedbopæl.«

POLEN

I henhold til artikel 23-26 i lov om folkeregister og identitetskort af 10. april 1974 (statstidende af 06.139.993 med senere ændringer) er udlændinge, der opholder sig på Republikken Polens område forpligtet til at anmelde deres tilstedeværelse i overensstemmelse med reglerne i førnævnte lov.

Udlændinge, der opholder sig andre steder end på et hotel i forbindelse med arbejde, uddannelse, lægebehandling eller ferie skal anmelde deres midlertidige tilstedeværelse senest fire dage efter, at de har passeret Republikken Polens grænse.

Hvis den fjerde dag er en helligdag, er sidste frist for at melde sig den næste arbejdsdag.

En turistgruppes midlertidige ophold meldes af turlederen, som har pligt til at give hotellets leder eller et andet autoriseret medlem af hotelpersonalet en liste over turistgruppens deltagere og de rejsedokumenter, der giver dem tilladelse til at opholde sig på Republikken Polens område.

1. En udlænding skal, når vedkommende melder sit permanente ophold, fremlægge alle de krævede oplysninger og sit opholdskort, der er udstedt for at give vedkommende ret til at tage ophold, en EU-langtidsopholdstilladelse eller en beslutning om at give den pågældende flygtningestatus eller tolereret ophold i Republikken Polen.

2. En udlænding, der melder et midlertidigt ophold på højst tre måneder, skal fremlægge de krævede oplysninger og fremvise sit visum, og hvis den pågældende har passeret grænsen i overensstemmelse med en aftale om fjernelse eller begrænsning af visumkravet — et rejsedokument, et midlertidigt identitetskort til udlændinge, et opholdskort eller en bopælsstilladelse for et fastsat tidsrum, en EU-langtidsopholdstilladelse eller en beslutning om at give den pågældende flygtningestatus eller tolereret ophold i Republikken Polen.

PORTUGAL

I henhold til artikel 26, stk. 1, i lovekendtgørelse 244/98 af 8. august 1998, som ændret ved lovekendtgørelse 34/2003 af 25. februar 2003, er det obligatorisk at anmelde sin indrejse i

landet: »Udlændinge, der indrejser i landet fra en anden medlemsstat via en grænse uden grænsekontrol, skal anmelde dette inden tre arbejdsdage efter indreisen.«

RUMÆNIEN

I artikel 102 i lov om udlændinge nr. 194/2002 fastsættes følgende:

»1. En udlænding, der lovligt indrejser på Rumæniens område, har pligt til at melde det til den kompetente territoriale myndighed tre dage efter tidspunktet for indreisen. EU-borgere og borgere i EØS-staterne er fritaget herfor.

2. En udlænding, der indlogerer sig på et hotel eller lignende turistfacilitet, skal opfylde registreringskravene på administrationskontoret. Dette vil viderefremde de nødvendige oplysninger til den kompetente territoriale politimyndighed.«

SLOVENIEN

Metoder og procedurer for registrering og afregistrering af permanent og midlertidigt ophold og registrering og afregistrering af gæster er omfattet af bestemmelserne i lov om registrering af bopæl (ZPPreb-UPB1, Ur. l. RS No 59/2006), i henhold til hvilken udlændinge har pligt til at registrere på forskellige måder afhængigt af opholdets art.

1. *Indlogering på overnatningssteder for turister eller hoteller*

Overnatningssteder for turister og hoteller er faciliteter beregnet på at tage imod personer med henblik på overnatning eller hvile og rekreation (hoteller, moteller, sundhedssteder, pensionater, gæstehuse, bondegårde, der tilbyder overnatning, ferielandsbyer, campingpladser, lystbådehavne, alpehytter eller andre huse eller bygninger, der anvendes til ophold eller hvile og rekreation).

Udlændinge, der opholder sig på overnatningssteder for turister eller hoteller, skal registreres af udlejer på den relevante politistation inden 12 timer efter deres ankomst og afregistreres inden 12 timer efter deres afrejse (artikel 10, stk. 1, ZPPreb).

En udlejer af overnatningsfaciliteter er en juridisk person, en selvstændig eller en fysisk person, der modtager gæster mod betaling med henblik på overnatning eller hvile og rekreation, eller tilbyder midlertidig indlogering til enkeltpersoner som en del af deres aktiviteter.

2. *Bopæl på indlogeringssteder*

Indlogeringssteder omfatter boliger for en enkelt person, kollegier og andre boliger for studerende, ældreplejehjem, plejehjem og andre boliger, der er beregnet som kommunale boliger eller for udførelsen af aktiviteter, der medfører ophold døgnet rundt.

Udlændinge uden opholdstilladelse, der opholder sig på indlogeringssteder, skal registreres af den ansvarlige herfor på den relevante politistation inden tre dage efter deres ankomst og afregistreres inden tre dage efter deres afrejse (artikel 10, stk. 2, ZPPreb). Udlændinge med opholdstilladelse, der opholder sig på indlogeringssteder, skal registreres af den ansvarlige herfor på det lokale forvaltningskontor inden tre dage efter deres ankomst og afregistreres inden tre dage efter deres afrejse (artikel 11, stk. 2, ZPPreb).

3. *Bopæl i andet end overnatningssteder for turister, hoteller og andre indlogeringssteder*

Udlændinge uden opholdstilladelse, der ikke opholder sig på et overnatningssted for turister eller et hotel, skal lade sig registrere på den relevante politistation inden tre dage efter, at de har passeret den nationale grænse eller ændret bopæl, og afregistrere inden deres afrejse (artikel 10, stk. 3, ZPPreb). Udlændinge med en gyldig opholdstilladelse, der ikke har registreret deres permanente eller midlertidige bopæl i Republikken Slovenien hos den lokale forvaltning, skal registrere deres midlertidige ophold hos den lokale forvaltning inden tre dage før flytningen (artikel 12, stk. 3, ZPPreb).

Udlændinge med opholdstilladelse skal melde deres midlertidige opholdssted til den lokale forvaltning inden tre dage efter flytningen, hvis de er midlertidigt indlogeret eller opholder sig uden for deres permanente eller midlertidige bopæl i f.eks. feriehus og -lejligheder og lignende faciliteter (andet end overnatningssteder for turister, pensionater eller hoteller) og har til hensigt at opholde sig der i mere end 60 dage og allerede har registreret en permanent eller midlertidig bopæl hos den lokale forvaltning (artikel 12, stk. 1, ZPPreb).

4. *Ophold på sundhedssted*

Sundhedsinstitutioner, der modtager udlændinge til behandling, skal informere de kompetente myndigheder herom inden 24 timer, efter at de har modtaget dem (artikel 84 Ztuj).

SLOVAKIET

Oplysningerne vil blive offentliggjort senere.

FINLAND

Lov om udlændinge (301/2004), artikel 130, stk. 3:

»En ikke-EU-borger eller tilsvarende udlænding skal melde sig hos myndighederne inden tre dage efter den pågældendes

indrejse i landet. Yderligere bestemmelser om anmeldelse kan fastsættes ved bekendtgørelse fra indenrigsministeriet.«

SVERIGE

Der findes ingen andre nationale bestemmelser vedrørende artikel 21, litra d), end kapitel 6, § 13 i udlændingeloven, hvor følgende fastsættes:

»Enhver, der driver et hotel, et pensionat eller anden erhvervs-mæssig overnatningsvirksomhed skal sikre, at udlændinge giver oplysninger om sig selv ved personligt at udfylde og underskrive et registreringskort. De nationale politimyndigheder kan fastsætte bestemmelser om de nærmere oplysninger, der skal afgives.

En udlænding skal bevise sin identitet ved fremvisning af et gyldigt identitetsdokument.«

ISLAND

I henhold til artikel 17, stk. 1, i lov nr. 96/2002 om udlændinge skal en tredjelandstatsborger, der har fået opholdstilladelse i Island, inden en uge efter ankomsten melde sin tilstedeværelse til myndighederne. Samme regel gælder for tredjelandstatsborgere, der har til hensigt at ansøge om eller som afkræves en opholdstilladelse.

NORGE

Spørgsmålet er omfattet af § 23, stk. 1, i lov om indvandring om udlændinges pligt til at anmelde deres tilstedeværelse, efter at de har passeret de ydre grænser:

»Enhver, der indrejser i riget, skal straks melde sig hos paskontrollen eller den nærmeste politimyndighed.«

§ 14, stk. 1, i lov om indvandring vedrører udenlandske statsborgeres pligt til at anmelde deres tilstedeværelse på Norges område:

»Enhver udlænding, der har fået arbejde eller opholdstilladelse inden indreisen, skal senest én uge efter indreisen melde sig hos det lokale politi. Det samme gælder for udenlandske statsborgere, der har til hensigt eller på anden måde behov for at ansøge om en sådan tilladelse.«